

KURTULUŞ İÇİN İLERİ

“ÖĞRENİP SAVAŞMALI, SAVAŞIP ÖĞRENMEİYİZ”

SAYI
4

FAŞİZME
KARŞI
OMUZ
OMUZA!

FAŞİZME KARŞI MÜCADELEDE

OPORTÜNİST TAVIRLAR TEŞHİR OLUYOR

KALPAZANLIK VE REZİLLİK HALKIN SESİ'NİN TEMEL SİYASETİDİR.

KURTULUŞ'un 8. sayısında "Üç Eleştiri Üç Cevap" başlıklı yazının birinci kısmında PDA kalpazanlarının son tahrifatçılıkları sergileniyordu. Daha önce KURTULUŞ'un dördüncü sayısında "İlerleyiniz Baylar" başlıklı bir yazı "Daha önce varlık nedeni meçhul olan, 'TKP' nin son zamanlarda bizleri iyi niyetli insanların yanından esas olarak devrim kaçacağı, pasifist ve kariyerist unsurları bünyesinde toplayarak geliştirmiş gibi görünmesi üzerine, iyi niyetli olduğuna inandığımız bir takım insanları uyarmak üzere kaleme alınmış olan" bu yazı "Halkın Sesi"nin 84. sayısında tam PDA'ya yakışır bir el çabukluğu ile tahrif edilmiştir. Okuyan herkes için, bu arada PDA kalpazanları için de, çok açık bir yazı olan "İlerleyiniz Baylar"dan "Halkın Sesi" şu sonucu çıkarıyordu: Kurtuluşun bir grup TKP'ye geçmiştir. Zaten "Kurtuluş revizyonizme gidenlerin kalktığı bir istasyon rolünü oynamaktadır." Ve bu yazı KURTULUŞ'un 6. sayısında yayınlanan ve kaynaklandığı yerle birlikte "TKP'nin büttünel bir eleştirisinin yapıldığı" "TKP üzerine" yazısından sonra yazıldı.

Gerçekte PDA kalpazanlarının sorunu başka. Onlar KURTULUŞ'un iki şabloncu çizgiye karşı ideolojik, politik ve fiili mücadelesini gayet iyi bilirler. Onlar, KURTULUŞ'un Sovyet şabloncularına karşı verdiği mücadeleyi gözlerinin içi gülerken sık, sık seyrettiler. Ve PDA kalpazanları çok iyi bilirler ki KURTULUŞ revizyonizme karşı sadece sözle mücadele etmez gerçekten mücadele eder. Ne yazık

ki KURTULUŞ PDA' kalpazanlarının arzuları hilafına sadece bir revizyonist çizgiye karşı değil, her iki revizyonist çizgiye karşı da mücadele eder. Kalpazanlar bunu sık, sık hissettiler. İşte sorun budur. Onlar ille de gözlerimizi kapayıp "Peking Review"u işlememizi, durup dinlenmeden SSCB'ne küfretmemizi, "yeni Rus çarları" aramamızı istiyorlar. Sayfalarımızı baştan aşağıya "Rus sosyal-emperyalizmi" ile doldurmamızı istiyorlar, zaten görevi Sovyet Birliğine karşı Türkiye'yi, oligarşiyi, savunmak olan Türkiye ordusuna "bizi Rusyaya karşı koruyun" diye yalvarmamızı istiyorlar. Kısacası Amerikan emperyalizmini unutmamızı, kitlelere de unutturmamızı ve onun yerine hayali bir düşmana sabah-akşam küfretmemizi istiyorlar: Bunu yapmayınca da "TKP'ye giden son istasyon" olunuyor. Hayır sayın kalpazanlar. Proleter sosyalistleri ne "TKP'ye giden son istasyon" olacaklar, ne de sizin gibi "Amerikan emperyalizminin işbirlikçiliğine giden yolda ki son istasyon" olacaklar. İşbirlikçi karakterinizi her fırsatta teşhir etmek ve bunu anladığınız her dilde yapmak proleter sosyalistlerinin görevlerinden biridir.

Anlaşılan KURTULUŞ'un 8. sayısındaki yazı pek PDA kalpazanlarının anladığı dilden değilmiş. Ya da ısrarla anlamak istemiyorlar. 94. Sayılarında gene kıyameti koparmışlar. Ama bir yandan eleştirmek (!) için yazmışlar, diğer yandan kendi kendilerini tekzip etmişler. "KURTULUŞ dergisi, sahte TKP'

yi sözde eleştirmektedir. Ancak söyledikleri (abç) ve yaptıkları 1. Bilen kliğine ve onun sosyal-emperyalist efendilerine yaramaktadır." (Halkın Sesi, S: 94) ve ekliyorlar "pratiğe baktığımızda ise Kurtuluş dergisinin sürekli olarak revizyonistlerin besleme derneği İGD ile aynı safta yer aldığını görüyoruz." (Halkın Sesi S:94) ile tutar yanı olmayan bir mantık. Kurtuluş hem "TKP'yi eleştiriyor, hem de bu eleştiri TKP'ye yarıyor! Ya öbür iddia? "Kurtuluş ile İGD'nin aynı safta yer alışı? Kalpazanlarımız açıp Sovyet şabloncusu dergilere, İGD'nin destekçisi "ilerici Yurtsever Gençlik" dergisine bir bakın. Hepsini KURTULUŞ'a PDA ile aynı ağızla saldırıyorlar. "Devrimci saflara zorbalığı sokmak"la suçuyorlar. Aralarında bir tek fark var: Onlar KURTULUŞ'u Çin Halk Cumhuriyetine küfür etmemekle suçuyorlar PDA kalpazanları ise SSCB'ye küfür etmemekle suçuyorlar. Yani PDA'nın anladığı "proleter devrimcisi" olmak için, yada diğerlerinin anladığı "işçi sınıfı sosyalist" olmak için ille SSCB'ye veya Çin'e küfür etmek gerekiyor. Ama KURTULUŞ'un tavrı açık. İki revizyonist çizgiye karşı da ideolojik, politik ve fiili mücadele.

"Halkın Sesi" 94. sayısında "İlerleyiniz Baylar" yazısını bahane edip 71 silahlı direnişine' de galiz küfürler savurmuş. "Herşeyden önce" diyor "Halkın Sesi;" Somut olaylara bakalım 1971'de Türkiye'de yapılan nedir? Somut olaylara bakalım. İleri

1971'in belli başlı eylemleri şöyle özetlenebilir: Adam ve çocuk kaçırma, banka soyma; uçak kaçırma ve revizyonist Bulgaristan'a sığınma, bir takım yerlere dinamit atma, silahlı gruplar halinde dağlarda doluşma, en sonunda müteahhit, bekçi, bakkal ve eczane soğunları."

Eksik yazmış "Halkın Sesi" 71'in bazı (!) başka olayları da var idam sehpalarında "yaşasın Marksizm-Leninizm" diye bağırarak can veren proleter devrimcileri var. Kızıldere'de Nurhaklar'da "biz buraya dönmeye değil, ölmeye geldik" diyen proleter devrimcileri var. Emperyalizme, oligarşiyeye ve faşizme karşı yığıtçe direnen ve ölen sayısız devrimciler var. Kalpazanlarında belirttiği gibi silahlı gruplar halinde dağlarda doluşanlar var. Ama komandolar çevirdiğinde döğüşüp ölmesini biliyorlardı. Yakalanıp aylarca işkence yapıldığında konuşmayan ama ölen devrimciler var. Ve aynı 71 dönemin PDA kalpazanları ne yaptı? Aynen Zeki Baştımar ve diğerleri gibi polise teslim oldular. "ayfalar dolusu ifadelerle tüm arkadaşlarını ele verdiler. Sonra'da "içeri"de "örnek ifade" diye gene o ele verip yakalattıkları arkadaşlarına ifadelerini dağıttılar. Bu reziller "proleter devrimci" ve Kaypakmaya "maceracı." Sinan Mahı, müseyinler, Deniz, Ulaş, Yusuf, "maceracı" olacak da Beşparmak dağlarında "tüfeklerini gömen", kızıl bayraklı gazetelerle "halkçı ayaklanmaya" çağırın, faşizme bir tek an dahi direnmeyen PDA'cı kalpazanlar "proleter devrimcisi" olacak. Bunun adı, sadece PDA kav-

ramının bugüne kadar ki anlamı olan "REZİLLİK"tir.

71 direnişçilerine küfreden, onlara "bakkal, eczane, soyan" adı "hırsızlar" diyen bir siyasi çizginin Paris Komünü, 1905 Devrimini ağzına almasına ne demeli 71 direnişçilerine küfredip ardından KURTULUŞ ve İLERİ'ye saldırı başlıyor. Kendilerini dünyanın en zeki (!) insanları sanan kalpazan'ın uzun, uzun Komün'ün ve 1905'in kitle çizgisini anlatıyor ve 71'in öncü savaş anlayışına saldırıyor. Evet saldırıyor. Zira KURTULUŞ'un 7. sayısında da "öncü savaş üzerine" başlıklı bir yazı çıktı. İlk sayfasından son sayfasına kadar kitlelerle birlikte sürdürülmeyen her öncü savaşın oligarşi tarafından mutlak yenileceğini anlatıyor ve bu eleştirinin yanında önerisini de getiriyor. Ya PDA kalpazanları KURTULUŞ ve İLERİ'yi tahriften başka ne yapıyor? Sadece küfür 71'e küfür, KURTULUŞ'a ve İLERİ'ye küfür.

Ve "Halkın Sesi"nin yazısı şöyle bitiyor: "1971 maceracılığının

(Devamı sayfa 10'da)

YAVUZ HIRSIZ EV SAHİBİNİ BASTIRMAYA ÇALIŞIYOR.

KİTLE yazarları son zamanlarda "ufak" bir eser hırsızlığı yapmaktalar. Bazı kitaplardan paragraf, paragraf çeviriler yapıp altına basıyorlar imzayı. Hani bir, iki cümle olsa neyse. Ama yazının tümü çalma olunca iş değişiyor. Oysa alıntı yapma gibi bir kural vardır. Birinin görüşlerini pek beğendiysen, doğru buluyorsan yazına aktarabilirsin ama aktardığın kişiyi, kitabı not edersen. Böyle bir adeti KİTLE yazarları da bilir herhalde. En azından hırsızlık yaptıkları kitap böylesi bir yığın alıntı ile dolu.

Ama KİTLE yazarları bakın ne diyorlar: "Bu aktarmaların 'hırsızlık' olduğu iddiasına gelince söz konusu yapılar tüm dünya işçi sınıfına malolmuştur, tüm dünya halklarının hizmetine sunulmuştur." (KİTLE, S.146) Demek biri tutsa Marx'ın ya da Lenin'in bir kitabının altına bassa imzasını ve kendi görüşünü yazarsa yaysa demek bu hırsızlık değil. Neden? Marx'ın, Lenin'in eserleri de tüm dünya işçilerine tüm dünya halklarına mal olmuştur. Ama ne diyor KİTLE; "KİTLE'deki adı geçen yazıya veya yazı dizisine, herhangi bir KİTLE yazarı 'bu benim ürünümdür' diye kendi imzasını koymadığına göre..." Ayıptır. Evet yazının altında bir yazarın imzası yok ama KİTLE imzası var. KİTLE gazetesinde de T S İ P 'in damgası var. Yani KİTLE'nin deyimleriyle "bir yazar değil ama, KİTLE'nin bizzat kendisi; bu benim ürünümdür." diyor.

Oysa bu sorunun altından kalkmak ne kadar basitti: Öbür dile riz arkadaşlar, sözü geçen yazıları hazırlarken alıntılar yaptığımız, kısım kısım, dergimize çevirip bastığımız kitabın is-

mini yazmayı unuttuk diyebilirlerdi. Kurtulurlardı bu hırsızlık iddiasından. Ama artık iş isten geçti. Bundan böyle adları eser hırsızlığı kaldı. Yazık.

Dedikyâ; yavuz hırsız ev sahibini bastırır. Eser hırsızlıklarını gizleyebilmek için en kolay yol KURTULUŞ'a saldırmak. "...Kurtuluş yazarları, Kitle'ye (...) hiçbir ideolojik eleştiri getiremedikleri gibi..." (Kitle s.146) ve bu satırların biraz üstünde KURTULUŞ'u daha önce eser hırsızlıklarını sergilemediği için eleştiriyorlar. Ne demeli? Kurtuluş işi gücü bırakıp Kitleyi eleştirmeliydi. Belki Kitle'nin eser hırsızlığını daha önceden sergilemek "görevini" önceden yaparsa, daha iyi olurdu. Ancak Kitlenin her yanı bize o denli yabancı ki o denli uzakki, eleştirmeye kalksak başa çıkılmaz. Her gün her hafta Kitle eleştirisi için bir özel KURTULUŞ yayınlamak gerekir. Ki, bu sadece kağıt israfıdır. 147. sayılarını şöyle bir gözden geçirdik, eleştirecek tam bir KURTULUŞ dolusu zırva var. Bizimle pek ilgisi yok ama dikkatimizi çekti. Bizi eleştirdikleri yazının hemen yanındaki sütunlarda "Maocular" eleştiriliyor (!) Bu pek bilimsel eleştirinin son kısmı Aybar'dan TİP'e, Mihri Belli'ye kadar herkesi geçmişteki tavırlarından dolayı Maoculuğun (!) temellere haline getiriyor. Meselenin nedenleri (!) ta bu kadar eskilerden beri araştırılınca (!) bu nedenlerden daha önce sayılması gereken çok daha önemli nedenler geldi aklımıza, nedense Kitle yazarlarının aklına gelmemiş (!) Şimdi keskin Sovyet şabloncusu olan TSİP genel sekreterinin çevirdiği E-

kim Yayınlarından çıkan, Kültür Devrimi'nin temel kitabı Mao'nun, Kızıl Kitabı. Ayrıca, sahibi ve yazarları arasında bugünkü TSİP'in yöneticilerinin bulunduğu ve üstelik tarihi TİP yöneticileri, Mihri Belli ve Aybar'ın Maoculuğun (!) temellerini teşkil eden işler yaptıkları (!) tarihlerden daha yeni tarihli bir dergi var. Adı "Sosyalist Parti". TSİP yöneticileri hatırlarlar herhalde. Tarihi 1971. Örneğin, Çağatay Anadol imzalı bir yazı (1. sayı) bugün PDA'nın eleştirdiğinden daha terbiyeli (!) bir biçimde Polonya'yı eleştiriyor. 3. sayıdaki "Çinliler Halkları Emperyalizmin kanlı ellerini kırıcaktır" başlıklı yazının ise rasgele bir iki kısım aktaralım "20 yıldan fazla süren Çin Halk Savaşı ve daha sonra kurulup güçlenen Çin Halk Cumhuriyeti sosyalist düşünce ve eylemin gelişmesine yardımcı olmuştur" (S.Parti, s.3, sf.2) "ABD Kızıl Çin'in yakınında kukla iktidarlar kurarak orada güçlü bir askeri merkez oluşturmak, sosyalizmin gelişmesini engelleyerek (...)" (a.g.e. sf.3). Aynı sayıya "Sosyalist Teoride Köy - Lük Sorunu" yazısında ise Köylü Sorununda komünizim ustaları şöyle sıralanıyor? "Marx, Engels Lenin ve Mao". Bu tür "Maoculuk örnekleri TSİP'iler için çoğaltılabilir, ama gereksiz. Denebilir ki onlar eski defterler, gerçekten TSİP'ilerde eski defterler sayılmayacak kadar çoktur.

İdeolojik bir eleştiri getiremeye gelince: Kitlenin eser hırsızlığı yaptığı yazısında KURTULUŞ'un ideolojik bir eleştirisi yoktur. Evet eleştirisi var ama buna ideolojik bir e-

leştiri denemez. Bütün söylenenler şunlar: "Leninist doğruların sözde (abç) savunulması", "(...) sadece kendi gurupsal güçlerinin geniş çaplı bir serüveni eyleme yetmeyeceğini kavradıkları için bu gurup (KURTULUŞ-İleri'nin notu) taşıdığı goşist ideolojisini Leninizm yaldızla kılıflama (abç) kurnazlığını seçmiştir.", "Sadece kendileri devrim (yani serüvene) hazır değildir, bu nedenle Türkiye'de devrimci 'durum görmemektedirler. Kendileri 'hazır' oldukları an, Türkiye'de devrimci durum ilan edeceklerdir." (abç) Nedir bütün bunların anlamı? İdeolojik eleştirimi? Elbette hayır. Kitleye göre KURTULUŞ Leninizmi savunuyor. Ama "sözde", "yaldızla kılıflamak" için. Böyle bir anlayış nasıl eleştirilirki? Zahir KURTULUŞ sözde değil gerçekten Leninist olduğunu ispatlamak zorunda. Hem de tescilli revizyonist Kitleci efendiler aldanyorlar. KURTULUŞ hiçbir zaman devrimciliğini, Leninist çizgisini Kitle ve benzeri revizyonistlerle ispatlamak için uğraşmaya - caktır. Onun devrimciliği sosyal pratikte ispatlanmaktadır. Doğumuza gittiği an, "devrimci durum ilan edeceğimiz" eleştirisine (!) gelince pes doğrusu. Kurtuluş'ta "Evrim ve Devrim Aşamaları" diye, "Öncü Savaşı Üzerine" diye, yazılar çıktık-tan sonra bu eleştiriye (!) cevap vermek gereksiz.

Durum böyle. Biz KURTULUŞ ile Kitlerin aynı şeyleri söylediğini, savunduğunu söylemiyoruz. Ama Kitle, KURTULUŞ'a yukarıda sıraladığımız eleştirilerini (!) yaptığı 147. sayısından hemen bir sayı sonra, 138. sayısında aynen şöyle diyor;

"Bunlardan birinin yarışında vardığı nokta gerçekten ilginçtir. Maoculara sövüp ince Maoculuk yapmaktan da geri kalmayan bu gençlik gurubu (M) kendi söylediklerinin işçi sınıfı devrimcilerinin, özellikle bu gazetenin ideolojisine bir ölçüde benzemesinden de kaynaklanan kompleks ile....." İşte bu noktada işler arap saçına dönüşüyor. KURTULUŞ hem Leninizmi "sözde" savunuyor, hem Leninizmi "gerçekten" (!) savunan Kitle'nin söylediklerini söylüyor, hem Maoculara sövüyor hem de Maocuların azılı düşmanı Kitle ile benzer şeyler söylemesine razı men, "ince Maoculuk" yapıyor. Tam bir karmaşıklık, tam bir kafa bulanıklığı ve içiçe girmiş binbir tilki kuvruğu. Tam Tam TSİP önderlerine uygun bir kafa yapısı. Bu arap saçını çözmek mümkün değil. x x

En kabaca KURTULUŞ ile KİTLE'nin arasındaki ayırım devrim anlayışındadır. TSİP revizyonistleri determinizm ile volantiizm arasındaki ilişkiyi kavrayamıyorlar. Volantiizmden cin görmüş gibi kaçıyorlar. Volantiizmin kokusunu aldıkları her yere hemen "goşizm" damgasını vuruyorlar. Pasifizmleri de buradan geliyor. Objektif, Subjektif faktörler diye çala kalem yazmışlar (daha doğrusu hırsızlamışlar) ama hiç bir şey anlamamışlar. KURTULUŞ ile TSİP, KİTLE arasındaki ayırım elbette ki bu kadar değil. Ama tamamını açıklamak uzun bir yazının konusudur. Devrim anlayışındaki yukarıda vurguladığımız nokta KURTULUŞ'un eleştirdiği (!) yazının konusu olduğu için andık.

KİTLE'nin yazısı faşizme kar-

(Devamı Sayfa 10'da)

ANTI FAŞİST MÜCADELEYİ SAPTIRANLARDAN HESAP SORULACAKTIR !

ÜLKEMİZDE MARKSİZM-LENİNİZMİN BU DENLİ ÇARPITILDIĞI BİR ORTAM, SANIYORUZ BU KADAR CANLI BİR BİÇİMDE ŞİMDİYE KADAR YAŞANMADI. SİYASİ GURUPLAR VEYA KİŞİLER BÜYÜK BİR GENİŞLİKLE BUGÜN KABUL ETTİKLERİNİ YARIN RED EDEBİLİYORLAR. İYİNİN VE KÖTÜNÜN KALIN ÇİZGİLERLE AYRILMASI DAHA UZUN SÜRECEĞE BENZER.

İçinde bulunduğumuz günler devrimcilerin çok daha sorumlu ve bilinçli davranmasını gerektiren günlerdir. Devrimci insan odur ki, işçi sınıfına ve emekçi halklara karşı sorumluluğunu bir an dahi ihmal etmez. Onun hedefi, kullanacağı yöntemler ve mücadele edeceği alanlar bellidir. Ona yol gösteren ideoloji Marksizm-Leninizmdir.

Türkiye, Amerikan emperyalizminin denetiminde yarı-sömürge bir ülkedir. Türkiye halklarının baş düşmanı Amerikan emperyalizmi ve tekeli burjuvazi ile büyük toprak sahiplerinin oligarşik diktatörlüğüdür. Bu gerçeği daha önceleri defalarca tekrarladık. Burjuvazinin ve revizyonistlerin çarpıtmaları karşısında daha çok vurgulamaya devam edeceğiz.

Anti-emperyalist, anti-oligarşik demokratik halk devrimi, işçi sınıfının önderliğinde, emekçi halklarımızın mücadelesi ile zafere ulaşacaktır. Devrim, sınıfsız toplumu kurana, yeni tipte insanı yaratana kadar sürecektir. Bunu gerçekleştirmenin, oligarşiyi tarihin çöplüğüne atmanın tek yolu devrimdir. Bu gerçeği de vurgulamaya devam edeceğiz.

İşçi sınıfının bu mücadelede en güçlü silahı partidir. Parti, diyalektik ve tarihi materyalizmin temelleri üzerinde kurulmuş proletaryanın savaş örgütüdür. Günümüz Türkiye'sinde görev: PARTİLEŞMEDİR. Bu görev ancak her türlü kopyacı anlayıştan uzak kalınarak Marksist-Leninist bir çizgiyi geliştirerek yerine getirilebilir.

Devrimcileri bu zor görevler beklerken oligarşinin ve onun soldaki uzantılarının saldırıları da alabildiğine artıyor. Oligarşi, yukarıdan aşağıya faşist bir diktatörlük tezahurlarken, çeşitli faşist örgütler aracılığıyla kitle desteği sağlamaya çalışıyor.

Bu çetin günlerde, devrimciler birbirlerinin söylediklerini daha bir dikkatle dinlemek zorundadırlar. Faşist saldırılara karşı birlikte mücadele etmenin yolunu bulmak zorundayız. İdeolojik mücadeleye evet. Fakat ideolojik mücadele paravanası arkasında provakasyona varan hile ve tertiplere hayır ! Devrimcilerin kendi yöntemleri vardır. İnsan bir kere olsun pragmatik gerekçelerle burjuvazinin ideolojik politik mücadelesini kullanmaya başladı mı, gideceği yer bellidir. İdeolojik mücadele adına silahlı saldırılara kadar varan çatışmanın ise kimlerin işine yaradığı açıktır.

Geçtiğimiz günlerde, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi öğrencisi iki yurtseverin faşistlerce öldürülmesi üzerine yapılan yürüyüş ve gösteri bütün siyasi grupları bir araya getirdi. Bu tür örnekler ülkemizde parmakla sayılacak kadar azdır. Bu tören gerçekten güçlü bir anti-faşist eylem oldu.

4 Şubat'ta ZEKİ ERGİNBAŞY arkadaşımızın cenaze törenine ise İYDGD katılmadı. Ama o saflarda yer alan bir çok İYDGD üyesi tek tek kişiler olarak törene katıldı. "İGD gelirse biz katılmıyoruz" diyenlere önceki yürüyüşe neden katıldıklarını sorarız. Kısa zaman içinde ne gibi gelişmeler oldu da siyasetinizi değiştirdiniz ? Yoksa bir gün sonra Ankara'da yapılacak saldırıların tezahurlanmasıyla mı ilgiliydi ? Bu oportunist, faydacı siyasetin elbette bir şeye yararı dokunur. Ama devrimci harekete asla.

5. Şubat'ta Ankara'da yapılan mitingde meydana gelen olaylar bardağı taşıran son damla oldu. Olaylar iki şabloncu çizginin devrimci hareketi nasıl bir kördüğüm içine soktuklarını bir kez daha gösterdi. "İlerlemeci" revizyonistler bu olaylar üzerine TÖB-DER, TÜM-DER, TÜTED'in kapatılması sorumluluğunu Çin şabloncularına atarak kendilerini temize çıkacaklarını sanıyorlar. Ama yanılıyorlar. Bu çatışmaları körükleyen onlardır. "Maocu Bozkurtlar" teranelerini haykıranlar onlardır.

İşkence, terör ve cinayetlerin artık günlük olaylar haline getirildiği ve bu yolla kamuoyunun sağırlandırılmaya çalışıldığı bir durumla karşı karşıyayız. Oligarşi bu taktiği uygularken, devrimciler arası çatışmalardan da gereğince faydalanıyor. Bu durum, çeşitli siyasi grupların iyi niyetli unsurlarına önemli görevler yüklüyor. Kimseye ilkelerinizden taviz vererek, ne pahasına olursa olsun birlik olunsun demiyoruz. Ama siyasi gruplarınızın 'liderleri'nin sekter, dar grupçu tavırlarına karşı eleştirici olabilesiniz diyoruz. Bir yürüyüşte güle oynaya "beraber olan" insanların bir başka yürüyüşte beraber olmama gerekçelerini öğrenin diyoruz.

Daha önce de belirttik. Bugün Türkiye sosyalist hareketinin önündeki en büyük engel "ilerlemeci"lerdir. İşçi sınıfının sendikal örgütünün başına çöreklenmiş bu revizyonistler, bu durumun yarattığı kitleler üzerindeki etkinlik avantajına sahiptirler. Fakat bunun geçici ve nisbi olduğunu hemen ilave etmeliyiz. Proletarya partisinin olmadığı bu koşullarda, işçi sınıfının oligarşinin karşısına daha bir güçlü dikilememesinin nedenlerinin başında bu durum yer almaktadır. Onlar bütün demokrat, yurtsever ve devrimcileri harekete geçiren Cerrahpaşa'lı yurtseverlerin ve ZEKİ ERGİNBAŞY'ın cenaze törenlerine birer çelenk göndererek "görevlerini yerine getirmişlerdir." (!)

Elbette bu duruma proletarya sosyalistleri "boyun eğmeyeceklerdir." Aksine bu durumun kendilerine yüklediği ideolojik ve pratik sorumlulukları kararlılıkla yerine getireceklerdir. Bu mücadelede başarı kazanıldığı oranda işçi sınıfı reformist-revizyonist "yönetici"lerin etkinliğinden kurtulacak ve mücadelesinin meyvelerini görecektir. "DGM'yi ezdik, faşizmi gerilettik" yutturmacası yerine işçi sınıfımız, faşizmin nasıl "geriletileceğini", onun tarih çöplüğüne nasıl gömüleceğini tarihi tecrübeleriyle görecektir.

Bir kere daha tekrarlıyoruz. İçinde bulunduğumuz günler devrimcilerin çok daha sorumlu ve bilinçli davranmalarını gerektiren günlerdir. Burjuvaziyle uzlaşan tavırlara karşı, provakasyona varan hile ve tertiplere karşı, halklarımızın emperyalizme ve oligarşiye karşı mücadelesini parçalayan dar grupçu, sekter tavırlara karşı tavizsiz mücadele edelim. Anti-faşist ilkelerimizi hayata geçirelim.

FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA

KURTULUŞ İÇİN
İLERİ

GÜN MÜCADELE GÜNÜDÜR DERLENİP DÜRÜLMESİN BAYRAKLAR BU KAVGA HALKLARIN KURTULUŞ KAVGASIDIR YIKILACAK BİR BİR YOLUMUZA ÇIKANLAR

ANTALYA

Türkiye'de faşist saldırılar her gün biraz daha artarken, faşistler gün geçtikçe yeni mevziler elde ederlerken, Antalya bunu başaramadıkları bölgelerden biri. Bir çığ gibi gelişen Antalya'daki anti-faşist hareket faşistlere göz açtırmamaktadır.

Faşistlerin saldırıları Antalya'da bir süre önce yoğunlaşmaya başladı. İlk saldırı alanı okullar oldu. Ama bu saldırılar devrimcilerin kararlı aktif direnişleriyle karşılaştı. Her saldırının ardından Ölkü ocaklı it sürüleri unutamıyacakları dersler aldılar. Bunun üzerine okullarda polis terörü başladı. Polis dayığı, günlerce göz altında tutma günlük olaylar haline geldi. Ancak ANT-GÖR'ün doğru önderliği altında devrimciler oligarşinin saldırılarını göğüslediler.

Okullardaki başarısızlıklarının ardından faşistler bu kez aylardır greve olan PİL Fabrikası işçilerine saldırılar. Grev cadılarına ateş açıldı. Bu saldırı da ANT-GÖR ve DEV-İŞ'in doğru önderliği ile kırıldı.

Faşist saldırılar Antalya'daki devrimci hareketi gerileteceğine daha da güçlendirdi. Her faşist saldırıdan sonra devrimciler kitle bağlarını daha da güçlendirdiler. Tüm anti faşist güçler omuz omuza mücadele ettiler.

Aksu ve Serik Antalya'nın tek gerici bölgesidir. Geniş pamuk üretiminin yapıldığı bu bölgede topraklar az sayıda büyük toprak sahibinin elindedir. Aksu İplik fabrikası da bu büyük toprak sahiplerinin kontrolindedir. Fabrikada devrimci-ilerici işçiler üzerinde yoğun bir baskı vardır. İlerici-devrimci işçiler isten atılmakta, devamlı saldırılara uğramaktadır.

Yığınların kararlı direnişi karşısında darbe üstüne darbe yiyen faşistler bu defa Aksu İplik fabrikasındaki besleme itleri Antalya'ya getirdiler. İlk olay "sahipsizler" adlı devrimci bir tiyatroyun oynatılması sırasında çıktı. İplik fabrikasının ve Aksu öğretmen oku-

YAŞASIN HALKLARIN DEVRİMCİ MÜCADELESİ KAHROLSUN FAŞİZM

FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA

Tüm demokratik haklarımızın düşmanı olan tekeli burjuvazi ve büyük toprak sahipleri, yani oligarşi, mevcut oligarşik devletin yerine faşist devleti geçirmeye çalışıyor. Oligarşinin daima var olan eğilimi faşist devletin kurulmasıdır. Çünkü o, demokratik hakların düşmanıdır, çünkü o tek bir muhalif ses dahi istemez ve bunların en iyi somutlaştığı devlet biçimi faşist devlettir.

Oligarşi bir yandan demokratik haklarımıza alabildiğine saldırırken, diğer yandan da "sivil" ve resmi güçleriyle işçi ve emekçilere, devrimcilere bütün gücüyle yükleniyor. Ölkemizde siyasi cinayetler, işkence, demokratik örgütlerin basılması, kapatılması, basınının susturulması günlük, olağan olaylar haline getirilmek isteniyor.

BAKİ ÜNLÜ HÜSEYİN YABUZ
Geçtiğimiz yıl 100' den çok şehit veren devrimci hareket yeni yılda hergün bir şehit daha vermekte. Daha bir cenazemizi kaldırmadan, ikincisi üçüncüsü geliyor.

1977 yılında ilk düşen devrimci Necip Bozalioglu oldu. 6 Ocak'da Gaziantep'de çıkan bir çatışmada Yaşar ÇATALBAS öldü, Rifat ÇİÇEK ağır yaralandı ve bir hafta sonra öldü. 11 Ocak'da kahpece öldürülen Ahmet SÜKEN'in cenazesinde ise Cafer ERDEM polis kursunlarıyla vuruldu. Tunceli halkı bu iki cinayeti var gücüyle protesto etti.

Antalya'da yükselen devrimci mücadelenin önde gelen militanlarından, ANT-GÖR üyesi HÜSEYİN KOÇ 20 Ocak'da arkasından vurularak öldürüldü. HÜSEYİN KOÇ'un cenazesine onbinlerce Antalya'lı katıldı. Şehirdeki bütün okullar boykot yaptı HÜSEYİN'in vurulma-

sı Antalya'daki devrimci hareketi bir kat daha bileti.

21 Ocak'da faşistler DEMAK Dlokalinini bastılar ve Levent ERSOY'u vurdular. 22 Ocak'da binlerce devrimci Levent'in cenazesini İzmit'te toprağa verirken Trabzon'da Yüksel ERİŞ düştü. Bir gün sonra Manisa'da CHP'li Ati Rıza YER-

lerdi. Polis yalan söylüyordu. ZEKİ ERGİNBAY'ın aranması sırasında faşistlerin işgali latında olan Edirnekapı yurdunda bazı devrimcilerin esir tutulduğu öğrenildi. Savcılığa başvurularak yurdun aranması istendi. Ancak savcılık "tatil" nedeniyle başvuruyu red etti. Ancak katiller için tatil yoktu. Savcılığın dilekçeyi red ettiği günlerde ZEKİ ERGİNBAY göğsüne sıkılan tek bir kurşunla öldürüldü. Cesedi 3 gün sonra bulundu.

ZEKİ ERGİNBAY'a 8 gün boyunca işkence yapılmıştı. Vücudu çeşitli yaralarla doluydu. Kesikler, sigara yanıkları, darbe izleri vardı, elektrik verilmişti. Ayrıca 8 gün boyunca ellerinin ve ayaklarının bağlı

ZEKİLER ÖLMEZ !

Kaçırılmasından sonra bütün çabalara rağmen olaya sütünlarında tek satır dahi yer veremeyen ilerici (!), devrimci (!) basın ise öldürülmesinden sonra ZEKİ ERGİNBAY'a geniş yer verdiler.

ZEKİ ERGİNBAY'ın cenazesi büyük bir anti-faşist gösteri oldu. Beşiktaş'tan alınan cenazesi eller üzerinde Kabataş'a

FAŞİZME ÖLÜM İŞKENCEYE SON !

Li, Keçiözü'de gene CHP'li Mestan BOYOKKORKMAZ ve Malatya da TÜB-DER üyesi Mehmet YILMAZ öldürüldüler. Ertesi gün ise İskenderun'da Ticaret Lisesinde çıkan tartışmada Yavuz ÇALIŞKAN faşistlerce öldürüldü.

Cerrahpaşa Tıp Fakültesi öğrencisi HÜSEYİN YABUZ ve Baki ONLU ise 25 Ocak günü sokakta faşistlerce kursun yağmuruna tutularak öldürüldüler. Aynı gece binlerce devrimci Cerrahpaşa'da toplandılar. 26 Ocak'da ise 20000 devrimci-demokrat bu iki yurtseverin cenazesine katıldılar. Cenazeye Cerrahpaşa Tıp Fakültesi öğretim üyeleri de katıldı. Oligarşinin azgın saldırıları karşısında temel zaafı dağınıklık, örgütsüzlük olan sol hareketin bütün grupları cenazeye katıldılar. Bu acıdan cenaze büyük bir anti-faşist gösteri oldu. 3 gün sonra ise Oktay ÇETİNKAYA Ankara'da vuruldu.

23 Ocak günü çalışmakta olduğu İnşaat Mühendisleri Odasından çıkan ZEKİ ERGİNBAY kaçırıldı. Savcılık aracılığıyla kendilerinde olup olmadığı sorulduğunda polis'in cevabı "hayır" oldu. Oysa o günlerde tutuklanan ve çok sonra bırakılan bazı devrimciler ZEKİ ERGİNBAY'ı İstanbul 1. Şube'de görmüs-

olduğu izlerden belliydi. ZEKİ'nin cenazesinden bir gün sonra polis Edirnekapı yurdunu bastı!

Yapılan işkencenin bitiminden, ve kendisini 1. Şube'de görenlerden sonra ZEKİ ERGİNBAY'ın polis tarafından kaçırıldığı işkence edildiği ve öldürüldüğü

kadar taşındı. Arabalı vapurla Üsküdar'a geçildi oradan gene eller üzerinde taşınan cenaze Kadıköy'e getirildi. Proleter Sosyalistleri yol boyunca halka faşizmi, siyasi cinayetleri ve oligarşinin baskı ve zulmünü anlattılar. Üsküdar'da kısa bir konuşma yapıldı.

Cenazeye Kadıköyde büyük bir kitle daha katıldı. Gene yol boyu konuşmalar yapılarak ve halka bildiriler dağıtılarak ZEKİ'nin cenazesi Kısıklı mezarlığına götürüldü ve toprağa verildi.

İGD gelirse alınacaktır denildiği için çin şabloncusu reviz-

ANALAR DOĞURUR FAŞİSTLER ÖLDÜRÜR !

açıktır. Ama polis suçu komandolara atmaya çalışmaktadır. Oysa ne fark eder. Katil bellidir. OLİGARŞİ. ZEKİ'nin ve daha nicelerinin katili oligarşidir.

HALKIMIZA

Bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin yılmaz savaşçısı Zeki Erginbay arkadaşımız, görevleri belli katiller tarafından vurularak öldürüldü!

Zeki arkadaş, emekçi halklarımızın kurtuluş mücadelesinin cesur, kararlı ve fedakar bir militanıydı. Faşistler döktükleri kanda oğulacaktır! Anısı bizlere önder olsun!

KURTULUŞ
Kurtuluş için İLERİ

yonistler basta HALKIN KURTULUŞU ve SESİ cenazeye katılmadılar. Anti-faşist mücadele(!) anlayışlarını sergilediler. Ama saflarındaki bir çok namuslu devrimci bireyler olarak cenazeye katıldılar.

ZEKİ ERGİNBAY'ın kaçırılması işkenceyle öldürülmesi oligarşinin saldırılarının yeni boyutlara ulaştığını göstermektedir.

Y A Ş A S I N KURTULUŞ'A KADAR SAVAS

HÜSEYİN KOÇ

"FAŞİST BASKILARI BİZE KARTETMEZ. BİR 'HOSEYİN' ÖLME İLE BU KAVGA BİTMEZ. BİR ÖLÜR, BİN DOĞAR VURMAK KAR ETMEZ. KIRMA İLE DEVRİMCİLER TOKENMEZ."

lunun faşistleri Tiyatroya saldırılar. Çıkan çatışmanın sonucunda faşistler dağıtıldı.

KARADENİZ TÜTÜN ÜRETİCİLERİ 1. KURULTAYI YAPILDI.

Bafra Tütün Üreticileri Birleşme ve Dayanışma Derneği (BATÜB-DER) in düzenlediği 1. Tütün Kurultayı büyük bir ilgi görmüştür. Üreticilerin sorunlarının tartışıldığı ve çözüm yollarının önerildiği kurultayda konuşmacılar örgütlü mücadelenin önemi ve gereği üzerinde birleşmişlerdir.

BATÜB-DER Başkanı Ahmet Kocabaş "emperyalizmle bütünleşmiş tekelleri burjuvazi ve büyük toprak sahiplerinin hakim olduğu bir ülkede yaşamaktayız. Birleşip örgütlü mücadele etmemiz gerekmektedir. mücadelemiz işçi sınıfının öncülüğünde halkımızın verdiği bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin ayrılmaz bir parçasıdır." demiştir.

BATÜB-DER Sekreteri Nurhat Kocabaş tütün üreticilerinin sorunlarını dile getirdikten sonra emperyalizme ve oligarşi-

ye karşı Kurtuluşa Kadar mücadele edeceklerini söylemiştir.

Kurultaya Köy-Kop Genel başkanı ile Or-Sen başkanı da katılmışlardır. Aralarında TMMOB'nin olduğu bir çok demokratik örgütten başarı mesajı gelmiştir. Ziraat Mühendisleri Odası şube başkanı Yusuf Deniz de yaptığı konuşmada tütün sömürsünü ve uluslararası tütün tekelinin durumunu anlatmıştır.

BATÜB-DER, ATÜB-DER, BOTÜB-DER, SİTÜB-DER, ÇATÜB-DER örgütleri Hukuk danışmanı Recep Kaygusuz yaptığı konuşmada 1177 sayılı tütün ve tütün tekel yasasının uygulanmadığını ve üreticinin üretimde olduğu kadar ürünlerinin pazarlanmasında da söz sahibi olması gerektiğini belirtmiştir.

Kapanış konuşmasını Alaçam Tütün Birleşme ve Dayanışma derneği başkanı İsmail Yeşil-

yurt yapmıştır. Konuşmacı, üretici örgütlenmesi sorunlarına değinmiş, kooperatiflerin burjuvazinin denetimindeki örgütler olduğunu belirterek üretici birliklerinde örgütlenmeyi ve mücadeleyi savunmuştur. Kurultay da üreticilerin istekleri aşağıdaki gibi kararlaştırılmış ve ilgili yerlere bildirilmiştir.

dirilmiştir.

- 1-Taban fiyatı 67 lira olmalıdır
- 2-ortalama fiyat 75 lira olmalıdır
- 3-satışlarda üreticiler söz sahibi olmalıdırlar.
- 4-tütün fiyatları dikim zamanı açıklanmalıdır.
- 5-piyasa tüm yıl açık tutulmalıdır.
- 6-tüccar tütün almamalıdır.
- 7-üreticiler ve ürünleri sigorta ettirilmelidir
- 8-satış bedellerinden hiç bir kuruşta para kesilmemelidir.

LİSELİ GENÇLİĞİN... (baştarafı sayfa 11'de)

Fakat Liseli-Gençliğin, açıkça ilân edilen irkçı-şövenist eğitime karşı, Anti-emperyalist Anti-Faşist ve Anti-şövenist mücadelesi Oligarşinin tüm saldırılarına baskı ve terörüne karşılık hızla yükselmekte ve yayılmaktadır.

Antalya'da; Antalya, çağlayan Endüstri Meslek Liseleriyle, Ak-su ilköğretim Lisesi'nde ilerici yurtsever, devrimci öğrenciler oligarşinin uygulamak istediği irkçı-şövenist eğitime karşı çıktıkları için saldırılara uğramakta, okula gidememektedir. Bu öğrenciler can güvenliği ve okuma özgürlüğü sağlanması için bir günlük boykot yaptılar, boykoto beş bin öğrenci katılmıştır. Fakat oligarşinin baskı ve terör uygulayıcıları polis ve jandarma "görevleri"ni yapmış, öğrencileri coplama ve dağıtmışlardır. Polis daha sonra Antalya Gençlik örgütünü basarak çok sayıda öğrenciyi gözaltına almıştır.

Oligarşi gençliğin hızla yükselen ve yayılan anti-emperyalist anti-faşist ve anti-şövenist mücadelesi karşısında daha da azgınlaşmıştır. İskenderun'da Akşam Ticaret Lisesinde okuyan ilerici yurtsever, devrimci öğrenciler üzerine patlayıcı madde atılmış ve aynı okulda okuyan bir öğrenci ölmüştür.

YAŞASIN DEMOKRATİK-LİSE MÜCADELEMİZ!
KAHROLSUN GERİCİ EĞİTİM!
YAŞASIN ANTI-EMPERYALİST, ANTI-FAŞİST, ANTI-ŞÖVENİST MÜCADELEMİZ!
FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA!

ANTALYA

Onlarca faşist hastanelik oldu. Aynı gün Ölkü Ocağı'nın ve MİSK'in Genel Kurulları nedeniyle şehir Türkiye'nin dört bir yanında gelmiş yüzlerce faşistle dolu olmasına rağmen bozgunlarını önleyemediler.

Ertesi günlerde faşistler Antalya Lisesi önünde toplanarak gövde gösterileri yaptılar. En son olarak ise ANT-GÖR'ün önünde aynı şeyi yapmayı denediler. Ancak yüzlerce devrimcinin sloganlarla ortalığı kaplaması faşistleri gerilettiler. Çıkan çatışmaya polis müdahale etti. Ne var ki polisin yapabildiği ancak hastahanelik olan faşistleri kurtarmak olabildi.

Giderek kitlelerden tecrit olan, şehir içinde yaşama hakları kaybolan faşistler son çare olarak devrimci hareketin önderlerine karşı silahlı kadro hareketine girdiler.

Daha önce ANT-GÖR'ü ve DEVİŞ'li 2 devrimciye ateş açan ve yaralayan faşistler bu olay karşısında devrimcilerin gösterdiği tepkiden ders alamamış olacaktı ki bu kez ANT-GÖR'ün önünde ANT-GÖR üyesi HOSEYİN KOC'a ateş açtılar.

Anti-faşist mücadelenin en kararlı unsurlarından ve ANT-GÖR'ün önderlerinden olan HOSEYİN'in öldüğünün duyulması üzerine Antalya kaynamaya başladı. Tüm şehir çapında devrimciler faşist avına çıktılar. Anti-faşist terör bütün Antalya'yı kapladı. Polisin faşistleri koruma çabaları, bir çok devrimciyi göz altına alması kaban devrimci hareketi engelliyemedi. Bir iki saat içinde bütün okullarda dersler durdu. Kızıl erkekli binlerce öğrenci, devrimci-yurtsever-demokrat Antalya'lı cenazeyi almak için hastahaneye gitti.

Askeri birliklerinde desteği ile hastahaneyi çevirmiş olan

polis önce cenazeyi vermek istemedi. Her an kalabalığın biraz daha artması, potansiyelin yükselmesi üzerine polis atik davranışla kitleyi dağıtmak istedi. Ateş açtı. Ancak işçilerin kız-erkek öğrencilerin, halkın polisin üstüne yürümesi karşı-

sında polis geri çekildi. Hüseyin Koç'un ölümünü yeni duyanların katılmasıyla devrimcilerin safları her an daha da büyüdü. Sokaklar, meydanlar "kahrolsun faşizm", "Hüseyinler ölmez", "kahrolsun oligarşi", "faşizme karşı omuz omuza" sloganları ile doldu. İşçiler, öğretmenler, esnaf, zanaatkarlar, öğrenciler kol-kola, omuz omuza emperyalizmi, oligarşiyi ve faşizmi lanetlediler.

Halkın kararıyla karşısında polis cenazeyi verdi. Cenaze eller üzerinde Belediye binasının karşısındaki meydana getirildi. Burada ANT-GÖR'ü bir arkadaş işçi heykelinin üzerine çıkararak bir konuşma yaptı ve devrim andı içirdi. Daha sonra binlerce devrimci-yurtsever-demokrat Hüseyin'in cenazesini evine götürdü. Gösteriler Antalya sokaklarında bütün gece sürdü.

Ertesi gün çok büyük bir törenle Hüseyin toprağa verildi. On bin kadar yurtsever-devrimci törene katıldı. Hüseyin mücadele arkadaşları tarafından toprağa verildi. Törenden sonra Hüseyin'in vurulduğu yerde toplanıldı. Antalya sanki yerinden oynadı... Tekrar faşizme karşı mücadele andı içilerek dağılındı.

Hüseyin'i vurmakla faşistler Antalya'da kendilerini tamamen bitirdiler. Yığınların anti-faşist bilincini şahlandırdılar. Onlar artık Antalya halkı tarafından her zaman lanetlenmektedir.

KURTULUŞ

sosyalist dergi

9. sayı çıktı

- ZEKİ ERGİN'BAY'IN ANISI MÜCADELEMİZE ÖNDER OLSUN
- ÇİN'DEKİ GELİŞMELER
- TÜRKİYE'DE DEVLET
- FAŞİZMİN DOĞUŞU

OLİGARŞİNİN AZGIN SALDIRILARINA KARŞI ANTI FAŞİST MÜCADELE İLKELERİMİZİ YAYALIM

Giderek sosyalist hareket içinde bir çıbanbaşı haline gelen Çin Şabloncusu revizyonistlerin son haftalarda yarattıkları olaylar TÖB-DER, TİM-DER, ve TÛTED'in Ankara'da düzenlediği mitingde doruk noktasına ulaştı. Esas olarak iki revizyonist kampın bir kan davası haline gelen çatışmalarının sonucunda bir çok yurtsever, demokrat yaralandı. Miting sonucunda oligarşi çatışmayı fırsat bilip öğretmenlerin, memurların ve teknik elemanların kitle örgütlerini kapattı.

Açıkır ki TÖB-DER, TİM-DER ve TÛTED'in kapatılmasının tek sorumluları Çin şabloncuları değildir. Mitingde olay çıkarmaları oligarşi için sadece bir bahanedir. Daha önce de DISK'in DGM direnişi sırasında bu örgütler kapatılmıştı. Oligarşi esas olarak demokratik örgütleri, demokratik muhalefeti susturmak istiyor. Demokratik bir hak olan, örgütlenme hakkımızı fiilen ortadan kaldırmak, yok etmek istiyor. Eğer Çin şabloncusu revizyonistler Ankara mitinginde olay çıkarmasalar, bugün-yarın oligarşi bir başka gerekçe bulup TÖB-DER ve diğerlerini gene kapatmaya çalışacaktır.

Ancak bütün bunlar Çin şabloncusu revizyonistlerin mitingdeki tavırlarını haklı mı çıkarır? Bu soruya cevap vermeden önce bu revizyonist çizginin son zamanlardaki diğer bazı davranışlarına ve bu davranışlarına paralel olarak kendi iç çatışmalarına bakmak gerekir.

Ankara'daki türünden ilk hareketleri İYÖD'un Demokratik Üniversite mitinginde oldu. Kendi revizyonist sloganlarının atılmasının engellenmesi karşısında şiddete başvurdular. Çıkan olaylar sonucunda bir çok devrimci yaralandı. Bu olayın ardından yapılan eleştiri toplantısında mitingde olay çıkaran revizyonist grup "haklılığını" savunurken aynı çizginin diğer grupları özeleştiri yaptılar. Ardından HALKIN KURTULUŞU'nun İstanbul'da düzenlediği faşizmi, Siyasal Cinayetleri ve İşçençeleri Protesto mitingi geldi. HALKIN KURTULUŞU bu mitingde kendi çizgisindeki diğer grupları çağırmadı fakat TEP ve SP ile işbirliği yaptı. HALKIN KURTULUŞU bu işbirliğine giderken TEP'e "mitingde kararlaştırılanların dışında slogan atması mümkün ekiplere karşı duracakları" vaadini verdi ve TEP'e göre de "genellikle dürüst davrandı."

HALKIN KURTULUŞU'nun İstanbul mitinginde Çin şabloncusu revizyonistlerin temel sloganları atılmadı değil. Ama gerçekten TEP'in de işaret ettiği gibi olabildiğince az... Ancak, HALKIN KURTULUŞU daha sonra bu tavırdan dolayı HALKIN SESİ, HALKIN YOLU, HALKIN BİRLİĞİ gibi gruplara şiddetle eleştirildi. Eleştiriler daha ziyade HALKIN KURTULUŞU'nun "sosyal-emperyalizm" siyasetinden taviz vermesi ve grupçu davranmasıyla ilgiliydi.

Bu mitingde iki yurtseverin Cerrahpaşa Tıp Fakültesinden Eminönü meydana kadar süren cenaze törenleri izledi. Gerçekten tüm anti-faşist güçlerin omuz omuza olduğu bir törendi bu. Sovyet ve Çin şabloncuları belki de ilk kez yan yana (çatışmasız) geliyorlardı. HALKIN KURTULUŞUbu cenazede de kendi mitinglerindeki tavırını sürdürdü ve bu kez kendi çizgisindeki diğer gruplarca çok daha yoğun bir biçimde eleştirildi.

Bu son olayın yorumu ne olmalı? En kabaca HALKIN KURTULUŞU grubunun "küçük" bir grupsal manevrası olarak adlandırılabilir. Kendi kampı içinde "liderliğe" oynayan ve son kampanyaları, diğerlerinden bağımsız eylemleri ile de bunu gerçekleştirdiler. Daha açıkçası HALKIN SESİ, YOLU, BİRLİĞİ gibi diğer gruplara bağımsız eylem yapma ve onları peşlerinden sürüklemeye gücüne sahip olduklarını ispatladılar. Bu kampanyaları boyuhca gazetelerinde "sosyal emperyalizm" siyasetinden bir an dahi taviz vermediler.

Cerrahpaşa yürüyüşünden sonra HALKIN KURTULUŞU'nun politikası değişti. Politikanın değiştiğinin ilk göstergesi bir hafta sonra ZEKİ ERGİN'BAY'ın cenazesindeki tavırlarıydı. Hemen hemen bütün demokratik örgütlerin katıldığı bu törene gelen Çin şabloncusu revizyonistler "sosyal emperyalizm" sloganlarının atılmayacağını öğrenince cenazeye katılmadılar. Bu katılmama kararında başı HALKIN KURTULUŞU çekti. HALKIN SESİ ve KURTULUŞU dışındaki Çin şabloncusu grupların bazı taraftarları olan, gruplarından ayrı bağımsız bireyler olarak törene katılanlar oldu.

ZEKİ ERGİN'BAY'ın cenazesinden bir gün sonra ise Ankara mitingindeki olaylar oldu: Gene başı çeken HALKIN KURTULUŞU idi. Artık bu revizyonist grup, diğer şablonculara "Çin şabloncusu olmayanlarla ittifak yapılıncaksa biz yaparız, çatışılacaksa da biz çatırız"ı kesinlikle ispatladılar. Bütün bu karmaşık olaylar en kabaca Çin şabloncusu revizyonistlerin kendi iç tepişmelerinin bir sonucuydu.

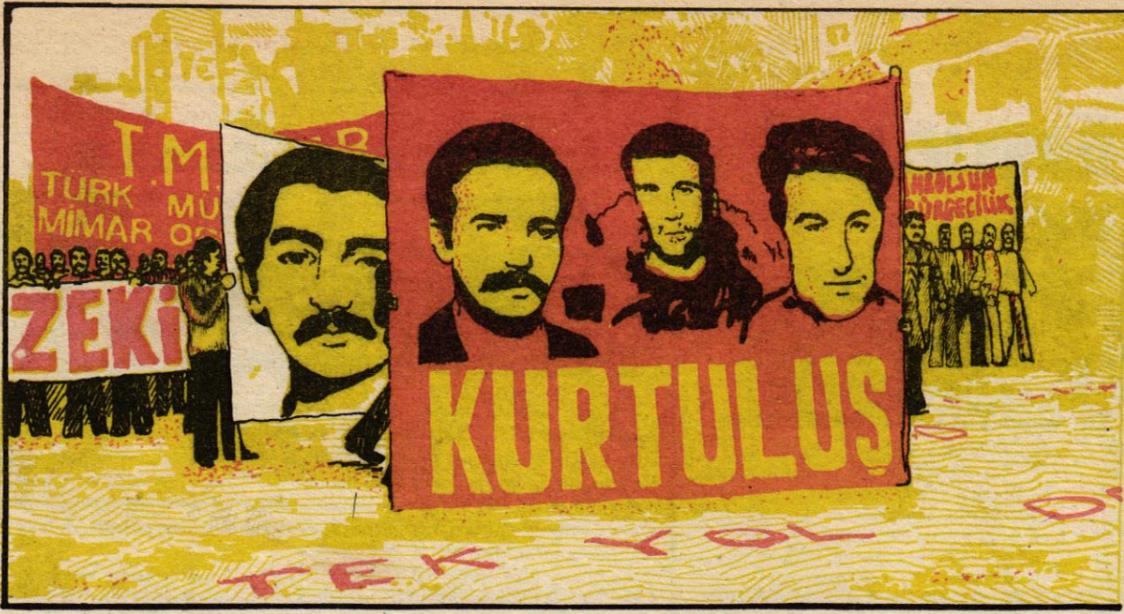
Bugün Türkiye sol hareketi uzlaşmaları oldukça zor kamlara bölünmüş durumda, iki şabloncusu revizyonist çizgi katırlar gibi tepişmekte. Birinin diğerinin yanına gelmesi, ortak eylemleri son derece zor.

Böylesi bir ortamda proleter sosyalistlerine düşen görev ne? En geniş anti-faşist birliği sağlamak ve bu birliği ilkeli bir birlik olarak gerçekleştirmek. İlkeli birliğin temelleri; anti-emperyalizm, anti-faşizm ve anti-şövenizm ve aktif mücadeledir. İlkelerde birlik pratikte somutlaştığı takdirde anlamlı olacaktır. Ve çok açıktır ki bizim ilkelirimiz içinde "sosyal emperyalizm", SSCB veya Çin Halk Cumhuriyeti düşmanlığı ve "sosyal faşizm" sloganlarının yeri yoktur. Bu sloganlar objektif olarak emperyalizmin ve oligarşinin işine yaramaktadır. Bu nedenle proleter sosyalistleri bu sloganları ve bu sloganları çıkaran anlayışlara karşı mücadele etmektedirler ve edeceklerdir.

Biz, hiç bir şekilde bu sloganların atılmasına müsaade etmeyeceğiz. Bunları temel slogan yapan grupların eylemlerine katılmayacağız. Bu davranışımız anti-faşist mücadeleye sekte mi vurur? Aksine daha sağlıklı ve kararlı kılar.

Anti-faşist mücadelede temel sloganımız FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZ ADIR. Ama hemen anti-faşist ilkelerimizi açıklamalıyız:

- KAHROLSUN EMPERYALİZM,
- KAHROLSUN OLİGARŞİ,
- KAHROLSUN FAŞİZM,
- KAHROLSUN ŞÖVENİZM,
- YAŞASIN DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ,
- KURTULUŞ İÇİN İLERİ

ZEKİ'NİN MÜCADELESİ

Faşist saldırıların alabildiğine hızlandığı, devrimcilerin sokak ortalarında kurşunlandığı günlerde yaşıyoruz. Bir devrimcinin kanı kurumadan bir diğerinin katledildiğine, işkence masalarında bir diğerinin can çektiğine tanık oluyoruz.

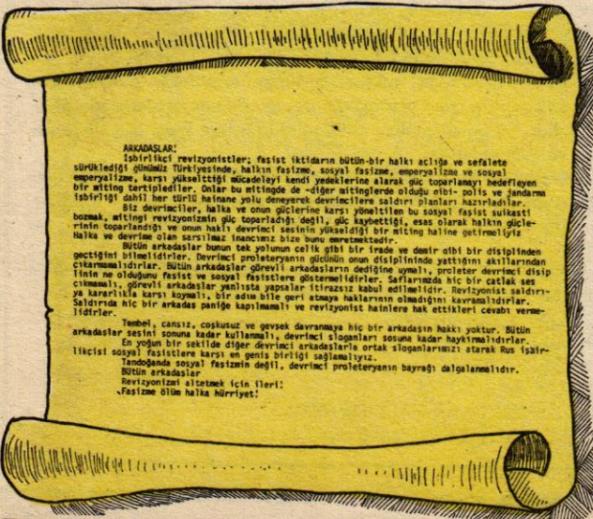
Bütün bu işkence, zulüm ve katliamlar, emperyalistler, tekeli burjuvazi ve büyük toprak sahiplerinin saltanatı yıkılmasın dıyedir. Kürt ulusu üzerinde ırkçı-şoven baskılar devam etsin dıyedir. Ama, hayır! Tarihin tekerleğini geriye döndürmek mümkün değildir. Tarihin o durdurulmaz akışı, işçilerin, yoksul köylülerin, emekçi halkların kurtuluşundan yanadır. İşkence, zulüm ve cinayetlerin sosyalizmden yana dönen bu akışı tersine çeviremediği defalarca ispatlandı. İspatlanmaya devam edecek. Sınıflar mücadelesi bu. Hakim sınıflar egemenliklerini sürdürmek için her yola başvuruçuklardır. İşçi sınıfı ve emekçi halklar buna rağmen mücadelelerini sürdürecekler ve zafere ulaşacaklardır. Bu mücadelede el titremesine, yürek burkulmasına yer yoktur.

Faşist cellatlar bir yoldaşımızı daha kopardılar aramızdan. Güpegündüz kaçırılıp, bir hafta süren işkence sonunda kalbine sıkılan tek kurşunla öldürdüler ZEKİ'mizi.

Zeki Erginbay yoldaşın yaşamı ve mücadelesi kararlılık, fedakârlık, çalışkanlık ve yoldaşlık örnekleriyle doludur. Zeki 1948'de Bakırköy'de doğdu. Yoksul bir ailenin çocuğuydu. İlk, orta ve lise öğrenimini Bakırköy'de tamamladı. Bütün yoksul aile çocuklarının çektiği sıkıntılar ve acılar içinde gelişip büyüdü.

O, daha lise sıralarında ülkemizin yeraltı, yerüstü bütün zenginliklerini talan eden Amerikan emperyalistlerine, işçileri ve yoksul köylüleri ezen ve sömüren burjuvazi ve toprak ağalarına büyük bir öfke duyuyordu. ZEKİ'nin baskı, sömürü ve zulme olan öfkesi onu sosyalizme götürdü.

Ankara'da 5 Şubat'ta yapılan ve TÖB-DER, TUM-DER, TÜTED'in kapatılmasına gerekçe olan mitingden önce "HALKIN KURTULUŞU" sadece kendi arkadaşlarına, aşağıdaki bildiri dağıttı. İşte "HALKIN KURTULUŞU" nun saldırgan ve neye hizmet ettiğini gösteren politikası.

1967-68 ders yılında İTÜ MMF İnşaat Bölümüne girdi. Devrimci hareketle ilk bağı burada başladı. O yıllar yurdumuzda, yurtsever, devrimci gençlik hareketlerinin hızla gelişip yayıldığı yıllardı. Amerikan emperyalizmine, NATO'ya, CENTO'ya, Ortak Pazar'a ve emperyalizmin Akdenizdeki bekçisi 6.Filo'ya karşı anti-emperyalist hareketlerin bir çığ gibi büyüdüğü o dönemde, ZEKİ devrimci saflarda yerini almıştı.

Bir yıl sonra İTÜ İnşaat Fakültesi'ne kayıt yaptırdı. Onun çalışkanlığı, fedakârlığı ve kararlılığı arkadaşları arasında sevilen bir devrimci olmasını sağladı.

Ülke çapında ekonomik-politik bunalımın artmasıyla bütün halk sınıf ve tabakalarının eyleminde büyük bir yükseliş görülmekteydi. İşçi sınıfımız fabrika işgallerine varan eylemleriyle burjuvaziyi tedirgin ediyor, üniversite ve toprak işgalleri herkesi sarsıyordu. Bu hareketlere öncülük edecek, onları doğru çizgide işçi sınıfının siyasal mücadelesine tabi kılacak bir örgüt yoktu. Bu durum gençliğin demokratik kitle örgütü DEV-GENÇ'i öne çıkarıyordu. Çünkü bu mücadelelerde DEV-GENÇ militanları en ön safta yer alıyorlardı. Fabrikalara, köylere, okullara koşturan, fedakârca döğüşen, şehit edilenler onlardı. DEV-GENÇ'in bu mücadelesidir ki, bir çok militanı sosyalizm davasının yılmaz savaşçısı yapmıştır.

ZEKİ yoldaş DEV-GENÇ hareketi içinde daha da gelişti. Bu hareket onun sosyalizm davasına olan bağlılığını pekiştirdi. DEV-GENÇ'in düzenlediği veya katıldığı bütün hareketler içinde yer aldı. İstanbul Teknik Üniversitesi'ndeki öğrenci kuruluşlarının (İTÜ Talebe Birliği ve Fakülte Cemiyetleri) çeşitli kademelerinde görev aldı. Öğrencilerin akademik demokratik talepleri için başlayıp, giderek emperyalizme ve uşaklarına karşı siyasi bir muhteva kazanan eylemlerde gücünün yet-

ZEKİ DÜŞTÜ SAFLAR SE BİR VURDU ŞİMDİ ONB

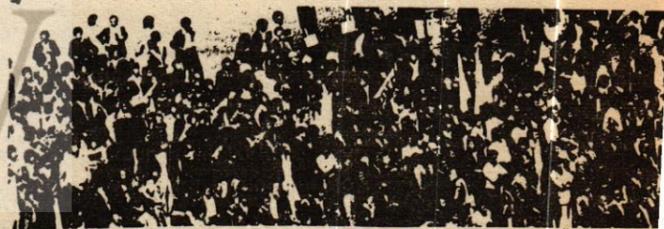
tiğince çaba gösterdi. Anti-demokratik yönetmeliklere, gerici eğitim sistemine karşı mücadelenin, düzene karşı mücadeleden ayrılmıyacağı için diğer DEV-GENÇ militanı arkadaşlarla birlikte ZEKİ'de çalıştı. Forumlarda, seminerlerde, sohbet toplantılarında sürekli bu doğrultuda konuştu. Bir çok öğrencinin devrimci saflara katılmasını sağladı.

Varolan devrimci örgütler içinde, kitlelerle bağı en güçlü olan, gerçekten çalışkan, atılgan ve fedakâr militanları olan DEV-GENÇ'ti. ZEKİ DEV-GENÇ militanı olarak sadece öğrenci gençliğin eylemlerinde değil, işçi sınıfının grev, işgal ve direniş eylemlerinde de yer aldı. Diğer militan arkadaşlarla birlikte Gıslaved, Derby, Demir-Döküm ve Sungurlar grevlerine katıldı. Onun önemli niteliklerinden biride konuştuğu insanlarla çabucak anlaşabilmesi, ikna edebilmesi ve kendini sevdirmesidir. Gıslaved grevine arkadaşlarıyla gittiğinde sendikacıları onları greve sokmak istememişlerdi. Fakat ZEKİ ve arkadaşları işçilerle konuşup kaynaşmış ve sendikacılara rağmen greve katılmışlardır.

"Yazarken ya da konuşurken sizi anlaması, size inanması ve sizi izlemesi gereken işçileri düşünün. Kendisi için yazdığımız, kendisi için konuştuğunuz insanları unutmayın." ZEKİ Yoldaş, yukardaki sözleri hayata uygulayabilmiş devrimcilerden birisidir.

ZEKİ, köylülerin mücadelesine de katıldı. Fakat O daha çok işçilerin ve öğrencilerin mücadelesi içinde yer aldı. İşçi sınıfımızın 15-16 Haziran direnişinde, işçilerle omuz omuza döğüşenlerin, jandarma-polis barikatlarına atılanların en önündeydi.

Tekelci burjuvazi ve büyük toprak sahiplerinin oligarşik diktatörlüğü halkların gelişen müca-

KAHROLSUN REVİ

Bazı demokratik örgütlerin 5 Şubat'ta Ankara'da düzenledikleri, çaylı geçen ve üç demokratik kitle örgütünün kapatılmasına yol açan mitingden sonra bir bildiri yayınladık.

Ankara'da dağıttığımız bildiri, faşist saldırıların, jandarma-polis zulmünün artışı, siyasi cinayetlerin alabildiğine çoğaldığı günümüz Türkiye'sinin durumunu ve bizlerin görevlerini anlattıktan sonra şöyle devam ediyor:

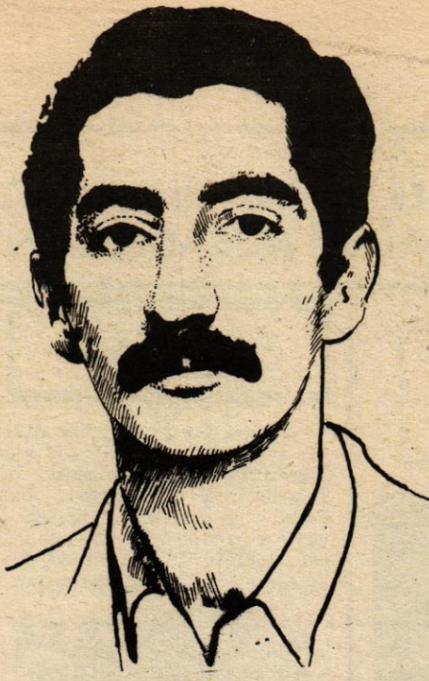
Bazı demokratik kitle örgütleri'nin "Ekonomik ve Demokratik Haklar" için 5 Şubat'ta Ankara'da düzenlemiş oldukları miting geri bir

adım olmasına rağmen, yani ekonomik ve demokratik haklar için değil, FAŞİZME KARŞI miting konulması ve bunun açık açık ilan edilmesi gerekmesine rağmen, devrimciler bu mitingi faşizmin teşhir ettiği bir gösteri haline getirmek için bütün güçleriyle desteklediler. En güçlü bir şekilde mitinge katıldılar.

Miting sırasında çıkan olaylar en geniş şekilde kitlelere yansıtıldı. Olaylar günün en çok tartışılan bir sorun haline geldi. Miting sırasında güvenlik kuvvetleri, kitleye saldırdı. Ayrıca olayların yaratılmasının neden oldukları gerekçesiyle birçok demokratik kitle örgütü faaliyetten

alınoudu. Devrimciler, Mitinge yapılan saldırının sorumlusu "sosyal-emperyalizmin vuran siyasi guruplarıdır. Onlar yasetlerinden kaynaklanan bu dırı, açıkça oligarşinin tekmyağ sürmüştür. Tüm bunların de cilik adına yapıldığı iddiasına men, bu saldırı açıkça karşı-de cilitir. "Sosyal-emperyalizm, yal-faşizm", teraneleriyle hec şırtanlar, "Yurt Savunması" a tında "Milli Harp Sanayii Kur lıdır" diyenler, "Dördüncü Doğuya kaydırılmalıdır" diye nanlar devrimci olamazlar. Bu

Ü, SANMAN YRELDİ. NUZ, INLER GELDİ.

detesi karşısında 'çareyi' faşist diktatörlükte aradı. 12 Mart faşist darbesi ve uygulamaları bu yolda atılmış önemli adımlardı.

ZEKİ ERGİN BAY, 25 Mart 1971'de DEV-GENÇ İstanbul Bölge Yürütme Kurulu üyesi iken tutuklandı. İşkencehanelerde ve zindanlarda oligarşiye baş eğmedi. Devrimci inanç ve onurunu yüksekte tutmasını bildi. En küçük bir yılgınlık kararsızlık göstermedi. 1973 seçimlerinden sonra çıkan af kanununun Anayasa Mahkemesince düzeltilmesiyle, ZEKİ birçok devrimci arkadaşla birlikte serbest bırakıldı.

ZEKİ tutukluluk süresini sağmalcılar, Davutpaşa, Selimiye ve Maltepe zindanlarında geçirdi. O, işkencehane, hapishane ve mahkemelerin devrimciler için sınav yerleri olduğunu çok iyi biliyordu. O, bu sınavlardan yüzünün akıyla çıktı. İçerde sürekli okudu. Kendisini teorik olarak geliştirdi.

Yıl 1974. Yenilgi sonrası dönem. İdealizmin, yılgınlığın, teslimiyetçiliğin bir çok kişiyi etkilediği yıllar... Zeki'de bunlardan eser yoktu. Bütün gücüyle mücadeleye atıldı. ZEKİ için küçük iş, büyük iş ayırımı yoktu. Gece-gündüz çalışıyordu.

İTÜ öğrencilerinin mücadelesine katıldı. Anti-faşist birliğin sağlanması için çalıştı. Faşist saldırılara karşı en önde döğüştü. İstanbul'da gençliğin demokratik kitle örgütü İYÖKD'ün öğrenci kitlesi içinde geniş bir tabana yayılması için aktif olarak çalıştı.

ZEKİ, 1974'ten itibaren daha önce ilişki kurmadığı bir toplum kesimiyle ilgilenmeye başladı. Teknik elemanlar... Teknik elemanların demokratik kitle örgütü TÜTED'in gelişmesi için profesyonel görev de dahil olmak üzere çeşitli görevler aldı.

Mühendis ve mimarların meslekî-demokratik örgütleri olan odaların devrimcilerin eline açması ve onların mücadelesinin de doğru bir çizgide yürütmesi için çalıştı. İnşaat Mühendisleri Odası yayını TEKNİK GÜÇ'ün yazı işleri müdürlüğünü yaptı. TEKNİK GÜÇ'te izlediği politika ile bir çok mühendisin bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesine katılmasını sağladı.

ZEKİ Yoldaş, bütün bu pratik görevlerinin yanı sıra teorik araştırma ve incelemeleriyle de bizlere ışık tuttu. O, Marksizm-Leninizmin Türkiye gerçeklerine uygulanmasının bir ifadesi olan siyasi bir çizginin yaratılması zorunluğuna inanıyordu. O, bir KURTULUŞÇU olarak Çin ve Sovyet şablonculuğunun çıkar yol olmadığını daima vurguluyordu.

ZEKİ, önümüzdeki devrimci adımın anti-emperyalist, anti-oligarşik demokratik halk devrimi olduğuna inanıyor ve bu uğurda mücadele ediyordu. O, 50 yıllık sosyalist hareketin burjuvazinin resmi ideolojisinin (Kemalizmin) etkinliğinde sağ, revizyonist bir karakter taşıdığını görüyordu. Bugün TKP revizyonistlerinin devrimci hareketin başbelası olduğunu biliyordu. ZEKİ'nin deyimiyle bu "turşuluk komünistler(!)"in devrimle alakaları yoktur. Türkçe'yi bile TDK sözlüklerinden öğrenip yazan, burjuvaziyle "bağlaşan", CHP ile "sarmaşan" bu "İyi Bilen"lerin Türkiye halklarının kurtuluş mücadelesinin zaferine kadar, onun dışında ve hep onu çelmelemek umuduyla bir "mülteciler" grubu olarak yaşamaya mahkum olmaktan kurtulamayacaklardır. ZEKİ'nin TKP revizyonizmine karşı mücadelesi bu mültecilerin radyosundan "provokator" olarak ilan edilmesine neden oldu. Doğru yolda yürüyen hangi devrimciye burjuvazi ve revizyonistler saldırmamışlardır ki, ZEKİ'ye saldırmamışlar.

ZEKİ, Çin şabloncularının da Türkiye devrimine zararlı, revizyonist bir çizgi izlediklerine i-

naniyordu. O, revizyonizme değil Marksizm-Leninizme inanıyordu. Doğmatik formülasyonlara değil, Marksizmin yaşayan ruhu, özü olan diyalektığe bağlıydı. Proleterya enternasyonalizmine derinden bağlılık duyan bir yoldaştı. O, Kürdistan'ın bir sömürge ve Kürt ulusunun da sömürgeci ve ulusal baskı altında yaşayan bir ulus olduğunu biliyordu. Ve bu durumun kendisine yüklediği sorumlulukları yerine getiren bir devrimciydi.

O, demokratik halk devriminin bir halk savaşıyla zafere ulaşacağına inanıyordu. Fakat O, halk savaşından bir takım şemaları değil, özgül biçimleri Türkiye topraklarında ve Türkiye halklarının mücadelesiyle yaratılacak bir savaş anlıyordu.

Zeki ERGİN BAY Yoldaş, her türlü reğeteciliğe karşıydı. Yaratıcı bir zekası vardı. Çalışkandı. Yorulmak nedir bilmezdi. Onu bir gün içinde çok çeşitli işler yaparken görmek mümkündü.

23 Ocak 1977 günü oligarşinin köpeklerince kaçırılan ZEKİ Yoldaş bir hafta süren işkencelere dayandı. Ser verdi. Sır vermedi. Vücudunda sigara yanıkları, elektrik işkencesi belirtileri, ve tek kurşunla parçalanmış kalbi... İşte 2 Şubat günü İstanbul Ömerli Barajı civarında ölü olarak bulunduğu haldeydi ZEKİ'miz.

Şimdi yüreği çarpmıyor, nabızı atmıyor yoldaşımızın. Ama oligarşi şunu unutuyor: ZEKİ'LER ÖLMEZ! İşçi sınıfının ve emekçi halkların kurtuluş ateşi söndürülemez. O, Mahir'lerin, Deniz'lerin, İbo'ların kuşağından biriydi. Onda, idam sehpalarına bir bayram yerine çıkar gibi gidenlerin cesareti, işkencehanelerde ser verip, sır vermeyenlerin fedakârlığı ve Kızıldere'de "biz dönmeğe değil, ölmeye geldik" diyenlerin kararlılığı vardı.

ZEKİ, İTÜ'nün açılışından bir gün önce kaçırılmıştı. İTÜ öğrencileri için hazırladığı bir bildiri ölü olarak bulunduğu cebindeydi. Yine üzerinde Lice Depreminde ölenlerin, yoksul Kürt köylülerinin, bebelerinin resimleri vardı.

Kimler öldürdü ZEKİ'yi? Faşist komandolar mı? Siyasi polis mi? Kontr-gerilla mı? Katiller kimler? Bunların hepsi katil. Hayır! Sadece bunlar değil, bunların efendileri emperyalistler, Koç'lar, Eczacıbaşı'lar, Sabancı'lar... İşte bunların tümü katil. Düşman belli. Dost belli. Düşmandan hesap soracağımız günler de gelecektir. O günlere kan, ateş ve barut içinden geçerek varacağız. İşçi köylütüm emekçiler doluşup meydanlara yüzyılların hesabını soracağız.

Bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin yılmaz savaşçısı ZEKİ Yoldaşın mücadelesi bizlere ışık tutsun!

**KAHROLSUN AMERİKAN EMPERYALİZMİ!
KAHROLSUN OLİGARŞİK DİKTA VE FAŞİZM!
YAŞASIN TÜRKİYE HALKLARININ KURTULUŞ
MÜCADELESİ!**

Kurtuluş İçin İLERİ

YONİZM!

HİLE ve TERTİPLE UĞRAŞMAYIN,
DÜRÜST OLUN. REVİZYONİZMİ
DEĞİL, MARKSİZMİ UYGULAYIN.
MAO ZEDUNG

yal-şövenler izledikleri siyasetli rakim sınıflarla aynı çizgiye düşmüşlerdir.

Öte yandan, kitlelerin gücüne leğil, reformcu güçlere bel bağlayan revizyonistler de, "burjuvazi demokrasisini koruma" gerekçeleriyle kitlelerin mücadelesini geriletmekte, esas olarak faşizmin engellenmesini reformcu güçlerden bekleme anlayışına düşmektedirler. "Maocu faşistler" suçlamasıyla revizyonistler, bu saldırgan gurupların gerçek yüzlerinin açığa çıkarılması ve tecrit edilmesi yönünde bir mücadeleyi engellemekte. onların rahatça saldırıda bulunacakları bir platform yarat-

maktadırlar.

Mitinge yapılan saldırı, "sosyal faşistler" e karşı değil, orada toplanan kitleye karşı yapılmış bir saldırıdır. Hiçbir gerekçe bu gerçeği örtmes edemez.

Biz yapılan saldırıya olayların da ha da büyümemesi için müdahale etmedik. Bu tavrımızı "orta yolculuk" la nitelendirenler ve bizi "revizyonistlerden yana tavır aldılar" diye suçlayanlar, bilsinler ki bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da emekçi halkların kurtuluş mücadelesi önünde birer engel durumunda olan bu görüş sahiplerine karşı tavrımız, her yerde onlara karşı anlamlı-

ları dilden cevap vermek olacaktır.

Siyasi guruplar arasındaki çatışmalar, ideolojik mücadele temelinde çözümlenmelidir. Aksi tavır içinde olanlara ve saldırıda bulunanlara bundan böyle asla hoşgörülü davranmayacağımız bilinmelidir. Saldırganlara gerekli cevap verilecektir.

Özellikle öğrenci gençlik örgütlenmesinde kendi tekkelerini ayrı kurma anlayışı içinde olan ve bunu ülkenin her yerinde hayata geçiren bu revizyonist ve şabloncu görüşleri savunan gurupların, Ankara'daki öğrenci gençliğin merkezi örgütü olan AYÖD' ten atılmalarını öneriyoruz. Faşizme karşı tüm ilerici ve yurt-

severlerin, anti-faşist tüm gurup ve kişilerin birlikte tavır almaları için çaba gösterebiliriz. Çıkan olaylardan doğru dersler çıkarıp bu olayları önleme yönünde mücadele edelim. Mevzilerimizi faşistlere terk etmeyelim. Kitlelerle birlikte ve örgütlü bir mücadele için ileri. Kurtuluş için ileri.

**KAHROLSUN FAŞİZM
KAHROLSUN REVİZYONİZM VE
SOSYAL-ŞÖVENİZM
FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA
YAŞASIN KURTULUŞA KADAR**

SAVAŞ

Şenkaya'da devrimciler oligarşinin köpeklerine gereken dersi verdiler.

Yurdun her tarafında sürdürülen emperyalizme, Faşizme ve şövenizme karşı mücadeleyi bastırma için oligarşi, her türlü araçla halkımıza ve onun gözbebeği devrimci gençliğe saldırıyor.

Bu saldırıların biri de Şenkaya'da yapıldı. Şenkaya'da gençlik (birkaç satılmıyın dışında) genellikle anti-faşist bir niteliğe sahiptir. Ve hepsi de yiğit, namuslu, dürüst ve yurtsever kişilerdir. Onlar tek kurtuluş yolunun D E V R İ M olduğuna inanmaktadır.

Oligarşi bu duruma tahammül edemezdi. Nitekim "gençliği kurtarmak" (!) için yoğun bir dedikodu ve yalan kampanyası açmıştır. Üç-beş gerici ile birlikte beş-on faşist köpek devrimciler üzerine saldırtmıştır. Fakat devrimci gençler, üç-beş gerici ve beş-on faşisti önlerine katarak kovalamış, cadde-lerde toplanan halka hitaben bir konuşma yapmış, saldırganlar teşhir edilmiştir. Gerici-ler ve faşistler kovalanırken "BAĞIMSIZ TÜRKİYE", "KAHROLSUN FAŞİSTLER" sloganı atılmış, daha sonra ise cadde-lerde devrimci marşlar söylenmiştir.

Devrimci gençler dağıldıktan sonra, oligarşinin kolluk kuvvetleri ev ev gezerek devrimcileri içeri almışlardır. "Dörtüncü ordu doğuya" diyenler,

jandarmanın dipçığı inip kalktıkça ordunun kimin ordusu olduğunu azıcık düşünsünler.

Yine son günlerde anti-faşist niteliğe sahip lisemizde faşist baskılar yoğunlaşmış, gericilerden oluşan "okul-aile birliği"nin ihbarıyla öğretmenlerimize sürülüş, yerlerine azırlı faşistler getirilmiştir. Daha şimdiden devrimci öğrencilere tehdit, şantaj başlamış ve baskılar görülmedik derecede artmıştır. Onların amacı bizi "Amerikan Tipi Uzman" yetiştirmek, oligarşinin aleti yapmaktır. Ama hayır! Şenkaya'da devrimci gençlik bu tür baskı, yıldırma ve hatta yoketme hareketlerine boyun eğmeyecektir. Devrimci sorumluluğumuzun bilincinde olarak, dün olduğu gibi bugün de kararlı bir şekilde emperyalizme ve faşizme karşı omuz omuza savaşaacağız.

KAHROLSUN EMPERYALİZM VE OLİGARŞİK DİKTA!
KAHROLSUN FAŞİZM!
KAHROLSUN SÖMÜRGEÇİLİK!
YAŞASIN HALKIMIZIN ANTI - EMPERYALİST, ANTI - FAŞİST VE ANTI-SÖVENİST MÜCADELESİ!
KURTULUŞ İÇİN İ L E R İ !

Şenkaya'dan Bir Grup Devrimci.

Liseliler ! Emperyalizme, Faşizme ve Şövenizme Karşı Mücadelede Birleşelim.

LİSELİ GENÇLİĞİN MÜCADELESİNİ OLİGARŞİNİN BASKI VE TERÖRÜ YILDIRAMIYACAKTIR !

Okullar, gerçekte oligarşi'ye yumuşak başlı usaklar ve yetenekli işçiler sağlayan birer araç haline getirilmek istenirken, bir yandan da okulların siyasetin dışında kalması gerektiği ilân edilerek ustalıkla söylenmektedir:

Oligarşinin temsilcilerinden biri olan MHP genel başkanı ve komandaların "başbuğu" Türkeş Millî olmayan eğitimi sökü�atacaklarını belirterek "Bu yolda yapılanlar başlangıç niteliğindedir. Asıl yapılacak olan şey bundan sonra (...) "diyerek amaçlarını açıklamıştır.

Devamı sayfa 5'te.

Devrimci liseliler ! Demokratik Lise mücadelesini, örgütlemek için görev başına !

Her alanda olduğu gibi, kültürel alanda da Amerikan emperyalizminin tahakkümü altında olan ülkemizde emperyalizm ve işbirlikçileri (tekelci burjuvazi ve büyük toprak sahipleri) öğrenci gençliği kendine sadık köleler, bu kokmuş düzenin bekçileri olarak yetiştirmek için tüm eğitim kurumlarına gerici-liği, emperyalist kültürü yerleştirmek istemektedir. Oligarşinin eğitim kurumlarına karşı giriştiği saldırıya üniversite ve yüksek okul öğrencileri ülkenin dört bir yanında karşı koydular, koyuyorlar. Üniversite gençliği 1960'lardan bu yana örgütlü ve kararlı bir şekilde emperyalizme ve oligarşiye karşı mücadele ediyor. Faşist saldırılara karşı direniyor.

Gerici kalmış ülkelerde, öğrenci gençliğin görevleri oldukça geniş boyutludur. İşçi sınıfının henüz sosyalizmin bilimi ile kaynaşmadığı, Türkiye gibi yarı-sömürge ve sömürge ülkelerde, sosyalizmin bilimi öğrenci gençliğin arasında hızla yayılır ve gençliğe düşen görev; sosyalizmi işçi sınıfına taşımaktır. Ülkemiz öğrenci gençliği bir yandan kendi eğitim kurumlarında emperyalizmin yoz ve kozmopolit kültürüne, oligarşinin gerici eğitim düzenine karşı mücadele ederken, bir yandan da halkların yükselen mücadelesine koştu. 71 öncesi öğrenci gençlik, ülkenin dört bir yanındaki işçi-köylü-emekli hareketlerinin en önemli destekçisiydi, 71 öncesinde DEV-GENÇ'li gençler her halk hareketinin içindeydiler.

Öğrenci gençliğin geçmişteki mücadelesi, günümüzde oligarşinin yeni taktikler uygulamasına neden oldu. Oligarşi, genel olarak ilerici, yurtsever, demokrat olan, devrimcileri, sosyalistleri destekleyen öğrenci gençliğin bu büyük potansiyelini kırmak, dağıtmak ve kendi peşine takmak istiyor. Faşist sürüler, oligarşik devletin tüm kurumlarının aktif desteği ile üniversite ve yüksek okullara durmadan saldırıyor. Ne var ki her saldırısı devrimci öğrencilerin direnişi karşısında kırılıyor. Bir kaç yüksek okuldaki faşist işgallerde gün be gün zayıflıyor. Birer, birer kırılıyor.

Üniversite ve yüksek okullarda egemenlik kuramayan oligarşi son dönemlerde var gücüyle liselere saldırıyor. Kendine liselerde kitle tabanı oluşturmaya çalışıyor. Liselerdeki faşist saldırılar ülke çapında yaygınlaşıyor.

Oligarşi, diğer yandan da liselerdeki eğitim düzenini tamamen ırkçı, şöven, gerici bir biçime sokmak istiyor. Ders kitapları faşizmi, şövenizmi öğretiyor. İşçi sınıfına, Kürt halkına, Alevi yurttaşlara küfrediyor.

Lise yönetimlerine faşist öğretmenler getiriliyor. Devrimci-demokrat öğretmenler kurşunlanıyor, sürülüyor. Her fırsatta öğretmenlerin tek kitle örgütü TÖB-DER'e saldırılıyor.

Oligarşinin bütün bu saldırılarına karşı yurtsever, demokrat, ilerici orta-öğrenim gençliği direniyor. En küçük kasabalardan, en büyük şehirlere kadar Demokratik Lise Mücadelesi yükseliyor. Ancak liseli gençlik bu gün genel olarak örgütsüz, dağıntık. Bu durum oligarşinin azgın saldırılarına karşı liseli gençliğin en temel zaafı.

Böyle bir ortamda, sosyalist öğrencilere düşen bir çok görevler var. Özellikle birden çok orta-öğrenim kurumunun olduğu yerlerde liseli gençliğin acil talebi örgütlenmektir. Sosyalist gençler bu örgütlenmenin öncül rolü olmak zorundadırlar. Bütün güçleri ile liseli gençliğin en geniş yığınlarının toplanacağı anti-emperyalist, anti-faşist, anti-şövenist bütün öğrencilerin içinde örgütleneceği örgütler yurtçapında kurulmak zorundadır. İşçi sınıfının bilimini kendilerine rehber edinmiş sosyalist öğrencilerin bu mücadelede karşılaşılabilecek birçok zorluklar vardır.

Her şeyden önce oligarşinin çeşitli kurumları karşımıza dikilecektir. Okul idaresi, polis, jandarma lise gençliğinin demokratik örgütlenmesini engellemek isteyecektir. Oligarşinin saldırılarına karşı öğrencilerin tek silahları birlikleri ve aktif mücadeleleridir. Oligarşi demokratik örgütlenemizi engelleyemez.

Sosyalist gençlerin karşısına çıkacak ikinci bir engel revizyonistler ve oportünistler olacaktır. Çeşitli revizyonist ve oportünist gruplar, grupçu ve sekte tavırlarıyla, demokratik lise örgütlenmesini bozmaya çalışacaklardır. Proletarya sosyalistleri revizyonizme ve oportünizme karşı en yoğun bir biçimde mücadele etmek zorundadırlar. Onları en geniş kitlelere teşhir etmelidirler. Ve daima ilkeli bir birlikten yana olmalıdırlar. Demokratik lise örgütlenmemizde en temel ilkelerimiz; anti-emperyalist, anti-faşist ve anti-şövenist olmaktadır. Ancak bu temel ilkelerimizi, sözde "kabalulu" ilkeli bir birlik için yeterli değildir. Yoğun ideolojik mücadelevin pratikte uygulanması, birliğe giden yolda, tüm grupçu, sekte tavırları yıkar, revizyonizmi, oportünizmi, pasifizmi açığa çıkarır.

Özetle bugün oligarşi lise gençliğinin üzerine şiddetle saldırmaktadır. Liseli gençlik yeterince örgütlü değildir. Proleter sosyalistleri bir en-vel ülke çapında liseli gençliği örgütlemek için seferber olmalıdır.

Demokratik lise mücadelemizde ileri,
Demokratik lise örgütlenmemizde ileri.

kurtuluş için
İ L E R İ

İSTANBUL AKŞAM TİCARET LİSESİNDE REVİZYONİSTLER TESLİMİYETÇİLİKLERİNİ BİR KERE DAHA GÖSTERDİLER.

Devrimci mücadelenin her geçen gün gelişip, güçlendiği 1. Akşam Ticaret Lisesinde TIP, TSİP ve İGD'li revizyonistler ve diğer güçleriyle anti-faşist birliği parçalamaya çalışıyorlar.

İGD'li revizyonistler önce "herseyi biz yaparız" iddiası ile ortaya çıktılar. Okuldaki tüm ilericilerin devrimcilerin katıldığı toplantılarda kitleyi küçük gördüler. Son olarak ise 24 Ocak ta faşistlerin okulu basması karşısında aldıkları tavır pasifizizlerini-teslimiyetçiliklerini bütün öğrencilere gösterdi.

Faşistler gelir gelmez okulu terk edip kaçtılar. Devrimciler ise bütün öğrencilerle birlikte faşistlerin karşısına çıkıp onları gerilettiler.

Revizyonistler 26 Ocak günü girişilen "kitap yakma" eyleminden de kaçınca öğrenci kitesinden tamamen tecrit oldular. Eyleme girişildiği takdirde devrimcileri polise ihbar edeceklerini söylemeleri, bu bir avuç İGD'nin gerçek yüzlerini de açığa çıkardı.

Revizyonistlerin bu tavırları karşısında devrimciler birliklerini pekiştirdiler. 1st. Akşam Ticaret Lisesinde bugün demokratik lise mücadelesi daha güçlü. Yaşasın demokratik lise mücadelemiz, Faşizme karşı omuz omuza.

TAŞOVA DA DEMOKRATİK LİSE MÜCADELESİ

Oligarşinin liselerdeki demokratik mücadeleye saldırısı son günlerde Taşova Lisesinde yüksek boyutlara ulaştı.

Önce 4 öğretmen sürüldü. Okul ocaklı öğretmenler müdür ve yardımcılıklarına getirildi. Öğrenciler tek, tek idareye çekilerek hayali suçlamalarla ifadeleri alınarak sürgünleri hazırlandı. İdare hiç bir sebep gösterilmeden öğrencileri polise ihbar etti.

Polis-idare-faşist işbirliği Taşova Lisesinin faşistleştirilmesi için çalışıyordu. Devrimcileri dağıtmak, kitleyi yıldırma ve ardından kitleyi kendi peşlerine takmak istiyorlardı.

Artan baskılar karşısında öğrenciler 7 günlük bir uyarı boykotu kararı aldılar. Öğrenciler boykotta 4 temel istek ileri sürdüler:

- 1-Faşist yöneticilerin geri alınması,
- 2-Sürülen öğretmenlerin tayinlerinin durdurulması,
- 3-Öğrenci sürgünlerinin durdurulması,
- 4-Öğrencilere uygulanan çağ dışı yöntemlere son verilmesi.

Bütün öğrencilerin kararlı bir şekilde katıldığı boykot Taşovada ki egemen çevreleri telaşlandırdı. Çevre il ve ilçelerden toplanan polisler öğrencileri derse sokmak için saldırdı. Tüm öğrenciler polis saldırılarına karşı yiğitçe direndiler. Okul Ocaklı Müdür 33 devrimci öğrenciyi polise teslim etti. Polis bir çok öğrenciyi daha okul bahçesinde, çevre sokaklarda tuttu.

tukladı. Karakola götürülen öğrencilere hunharca işkence yapıldı. Boykot süresince okulun önünde toplanan öğrencilere polisler ve faşistler taş, sopa, joblarla saldırdılar. Silahlı faşistler geceleri devrimci öğretmenleri

tehdit ettiler. Ancak bütün bu baskı ve zulüm öğrencileri yıldırmadı. Boykot kararlı bir şekilde sürdü.

Okulun açıldığı gün koridorlar polislerle dolduruldu. Öğrenciler sindirilmek isteniyor. Bunun üzerine öğrenciler derslere girmeyerek toplandılar. Süngülerin gölgesinde ders yapmayacaklarını haykıran öğrenciler faşizmi, işkenceleri ve polisi protesto eden sloganlarla çarsuya kadar bir yürüyüş yaptılar. Yürüyüş boyunca halk öğrencileri destekledi.

Bu kararlı koyuş karşısında faşist idare geriledi. Polis okulu terk etti. Taşova'da demokratik lise mücadelesi birileri adım daha attı.

Kahrolsun oligarşik eğitim düzeni, demokratik lise kavramızda ileri,

Yaşasın Türkiye halklarının Demokratik Halk Devrimi mücadelesi,

Yaşasın gençliğin anti-faşist anti-emperyalist, anti-şövenist mücadelesi,

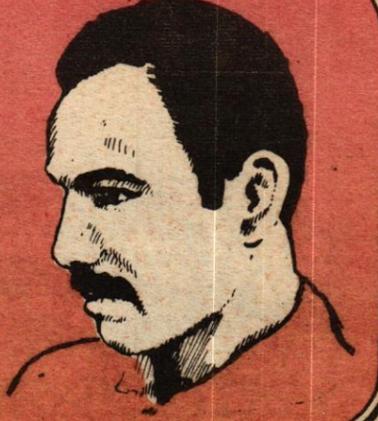
Kurtuluş için ileri.

ULAŞ BARDAKÇI 19 ŞUBAT 1972

TÜRK ve KÜRT HALKLARININ ÖZGÜRLÜĞÜ İÇİN DÖĞÜŞTÜ

DEVİRİM YOLU ENGEBELİDİR, DOLAMBAÇLIDIR, SARPTIR. HER ENGEBEDE DÜŞEN GERİLLALAR VARDIR. GERİLLALAR ÖLMEZLER. ONLAR EMEKÇİ HALKLARIN KALBİNDE, RUHUNDA, BİLİNCİNDE YAŞARLAR. ONLAR KURTULUŞA KADAR SAVAŞ ŞİARINI DEVİRİM YOLUNA KANLARIYLA YAZDILAR.

YAŞASIN KURTULUŞA KADAR SAVAŞ

YAŞASIN İRAN HALKLARININ DEVİRİMCİ MÜCADELESİ!

"Halkın Fedai Gerillaları" İran şartlarının incelenmesinden sonra şehirde ve kırdaki olumsuzluklara karşı silahlı mücadelenin başlatılmasına karar verdi. Bu karar doğrultusunda şehirlerde ve köylerde silahlı devrim mücadelesinin hazırlıklarına giriştiler. Gerilla örgütünün çekirdeğini oluşturan Yoldaş Ali Ekber Sefai Ferahani'nin komutanlığındaki bir gerilla grubu Kuzey ormanlarına gittiler. Bu çekirdek grup 5 ay boyunca bütün Kuzey ormanlarını taradı. Bu bölgenin (Mazenderan-Gilan) iktisadi, coğrafi ve sosyolojik durumunu yakından tanıdılar. Çok zor şartlarda yaşayarak ormanlarda yaz ve kış dolaştılar. Böylesine bir bölge tanınması, bölgenin genişliği ve zaman dikkate alınırsa, gerilla hareketlerinde az rastlanan bir olaydır.

"Orman Grubu" nun hareketi daha önceden hazırlanmış programa göre 19 Bahman 1349 (8 Şubat 1971) akşamı başladı. Devrimci gerillalar bir mini bülse SİYAHKAL'e geldiler. Yolculara bildirilerini dağıttılar. Bu bölgenin jandarma karargahı köylüler tarafından işkence ve zulüm merkezi olarak tanınmıştı. Gerillalar karargaha hücum ederek, karargahın sorumlusunu idam ettiler. Orada ki silahlara da İran'ın emekçi halkları adına el koydular. Hareketten sonra ormanlara doğru çekildiler.

Daha önce yapılan planlamaya göre gerillaların bölgeyi hemen terketmeleri gerekiyordu. Fakat

onlar karar değiştirerek bölgede bir kaç gün daha kaldılar. "Orman Grubu" düşmanın ilk günlerde bölgeye fazla bir güç göndermeyeceğini düşündü. Fakat bunun tam tersi oldu. Düşman SİYAHKAL karargahına yapılan hücumdan öylesine dehşete kapılmıştı ki, tüm imkanları ile ve en usta elemanlarını ülkenin her tarafından SİYAHKAL'e doğru sürdü. Düşmanın bu operasyonuna Amerikalı "danışmanlar" da katıldı. Helikopterler bölge üzerinde uçmaya başladılar. Yüzlerce profesyonel katiller yığını bölgeye dağılarak gerillalarla savaşa geçtiler. "Orman Grubu" karargah baskınından bir kaç gün sonra düşmanla karşılaştı. Gerillalar

profesyonel katiller çetesinin çemberini yararak ormanın derinliklerine doğru geri çekildiler. Devrimcilerin mevzilerini yaklaşık olarak tahmin eden faşist Şah'ın köpekleri öncekinden bir kaç misli bir güçle karadan ve havadan saldırıya geçtiler. SİYAHKAL'ın asıl mücadelesi işte o zaman başladı. Çok güç şartlar altında gerillalar iki hafta kadar savaştılar. Kararlı bir şekilde savaşan devrimciler bu iki haftaya yakın süren çatışmalarla seslerini ülkenin dört bir yanına duyurdular. Bu savaşta 15 devrimci katledildi. Fakat devrimcilerin bu kararlı, yiğit direnişi ülkenin her tarafında büyük bir siyasi etki yarattı. Ve 8 ŞUBAT İRAN'da silahlı devrim mücadelesinin sembolü oldu.

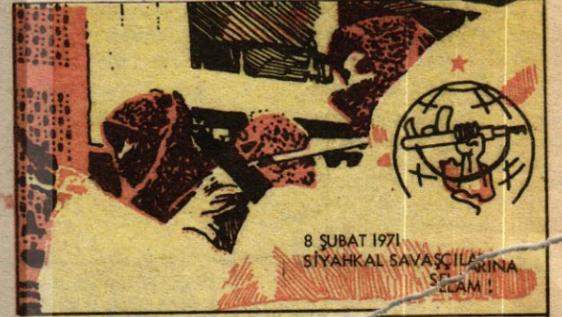
Faşistlerin 15 devrimciyi katletmelerinden sonra işkence, tutuklama ve kurşuna dizmeler İran'da daha da arttı. Fakat bu faşist zulüm kendi zıddının gelişmesini önlemedi, önleyemeyecektir. Amerikan emperyalistleri ve onun kuklası İran faşistleri, İran halklarının devrimci mücadelesinin zaferini engelleyemeyeceklerdir.

8 ŞUBAT ve SİYAHKAL şehitleri İran halklarının kurtuluş mücadelesinin hiç sönmeyen meşalesi olarak emekçilerin, bilincinde, kalbinde yaşayacaktır. İran devrimci mücadelesi uluslararası işçi oportünist çizginin dışında Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizminin İran'ın somut şartlarına uygulanmasıyla zafere ulaşacaktır.

KAHROLSUN AMERİKAN EMPERYALİZMİ VE UŞAKLARI.

KAHROLSUN FAŞİST ŞAH REJİMİ
SELAM OLSUN SİYAHKAL ŞEHİTLERİNE
YAŞASIN İRAN HALKLARININ EMPERYALİZME
VE FAŞİZME KARŞI SİLAHLI MÜCADELELERİ
YAŞASIN İRAN VE TÜRKİYE HALKLARININ
DEVİRİMCİ DAYANIŞMASI

kurtuluş için
İLERİ

HALKIN FEDAİ GERİLLALARI ÖRGÜTÜNÜN
"ORMAN GRUBU" NDA ŞEHİT DÜŞEN
SAVAŞÇILARI:

1. Ali Ekber Sefai FERAHAI (Mühendis)
2. Ahmet FERHUD (Öğretmen)
3. Şuca Allah MEŞİDİ (Mühendis)
4. Hadi Bende Huda Lengerudu (Belediye Memuru)
5. Abas Deneş BEHZADİ (Öğrenci)
6. Jelil ENFERADİ (İşçi)
7. Rehip SEMAİ (Öğrenci)
8. Mehdi ESHAGİ (Öğrenci)
9. Hüşeng NEYYERİ (Öğretmen)
10. Ali Mühedis GENDÇİ (Doktor)
11. Muhammad Hadı FAZELİ (Mühendis)
12. İsmail Moini ERAĞİ (Öğretmen)
13. Gefur Hasan POUR (Mühendis)
14. Naser Seyf Delil SEFAİ (Mühendis)
15. İskender REHİMİ (Öğretmen)

KURTULUŞ İÇİN
İLERİ

Sahibi: Mehmet Yıldırım
Sorumlu Müdürü: Mustafa Dum

Adres: Belediye Parkı Karşısı
Hüsnüniyet Cad. 17/4
Bayrampaşa/İSTANBUL

ABONE: 6 aylık:25 TL, Yıllık:50 TL
Abone olmak için Mehmet Yıldırım
adına PTT'ye başvurarak POSTA ÇEKİ
NO: 102482 'ye abone bedelinin ya-
tırılması yeterlidir.

Baskı:
EM-AŞ Web
Ofset Tesisleri
Ankara
Son baskı tarihi
19 ŞUBAT 1977

FIATI
250
kş.